

**Ustawa o ochronie przyrody i pielęgnowaniu krajobrazu
w Wolnym Kraju Związkowym Saksonia
Saksońska Ustawa o ochronie przyrody – SächsNatSchG
z dnia 6 czerwca 2013 r.**

((-) Saksoński Dziennik Ustaw i Rozporządzeń: SächsGVBl. str. 451)

Spis treści

Część 1

Przepisy ogólne

- § 1 Realizacja celów (odn. § 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 2 Zadania i kompetencje urzędów ochrony przyrody (odn. § 3 ust. 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 3 Ochrona przyrody na podstawie umowy (odn. § 3 ust. 3 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 4 Definicje pojęć (odn. § 7 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 5 Rolnictwo, leśnictwo i gospodarka rybna (odn. § 5 ust. 2 nr 5, ust. 3 i 4 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

Część 2

Planowanie przestrzenne krajobrazu

- § 6 Program i plany ramowe w zakresie krajobrazu (odn. § 10 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 7 Plany w zakresie krajobrazu i zagospodarowania zieleni (odn. § 11 ust. 3 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 8 Kompetencje

Część 3

Ogólna ochrona przyrody i krajobrazu

- § 9 Ingerencje w zakresie przyrody i krajobrazu (odn. § 14 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 10 Dopuszczalność ingerencji i kompensata w tym zakresie (odn. § 15 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 11 Konto ekologiczne i kataster powierzchni kompensacyjnych (odn. §§ 16 i 17 ust. 6 i 11 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 12 Ogólna procedura w zakresie ingerencji (odn. § 17 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

Część 4
Chronione części przyrody i krajobrazu
Powiązanie biotopów

- § 13 Deklarowanie części przyrody i krajobrazu jako chronione (odn. § 22 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 14 Rezerwaty przyrody (odn. § 23 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 15 Parki narodowe, narodowe monumenty przyrody (odn. § 24 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 16 Rezerwaty biosfery (odn. § 25 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 17 Parki krajobrazowe (odn. § 27 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 18 Pomniki przyrody (odn. § 28 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 19 Chronione części składowe krajobrazu (odn. § 29 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 20 Procedury w zakresie stawiania pod ochroną (odn. § 22 ust. 2 i 3 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 21 Biotopy chronione ustawowo (odn. § 30 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 21a Łączenie biotopów w sieć (odn. § 21 ust. 6 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

Część 5
Sieć „Natura 2000”

- § 22 Ochrona Europejskiej Sieci Ekologicznej „Natura 2000” (odn. § 32 ust. 4 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 23 Tolerancja i niepewność w zakresie projektów i planów (odn. §§ 34-36 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

Część 6
Ochrona dziko żyjących gatunków zwierząt i roślin,
ich siedlisk i biotopów

- § 24 Upoważnienia (odn. § 45 ust. 7 zdanie 4 i § 54 ust. 7 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 25 Pozwolenie na ZOO (odn. § 42 ust. 5 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 26 Zwierzyńce (odn. § 43 ust. 4 i 5 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

Część 7
Rekreacja wśród przyrody i krajobrazu

- § 27 Wejście na obszar krajobrazu odkrytego (odn. § 59 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 28 Ograniczenia w zakresie prawa wejścia (odn. § 59 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 29 Dopuszczalność ograniczeń pośród krajobrazu odkrytego (odn. § 59 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 30 Przejścia (odn. § 59 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 31 Obowiązki sektora publicznego (odn. § 62 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

Część 8

Współdziałanie uznanych stowarzyszeń ekologicznych

- § 32 Uznane stowarzyszenia ekologiczne (odn. § 63 ust. 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 33 Prawa do współdziałania (odn. § 63 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG)
- § 34 Środki zaskarżenia (odn. § 64 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 35 Wspieranie stowarzyszeń ekologicznych i związków ds. pielęgnowania krajobrazu oraz udzielanie im zleceń
- § 36 Krajowa Grupa Robocza „Ochrona Przyrody”

Część 9

Wiązanie własności, zwolnienia

- § 37 Obowiązek udzielenia informacji i prawo do wejścia (odn. § 65 ust. 3 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 38 Prawo pierwokupu (odn. § 66 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG)
- § 39 Zwolnienia (odn. § 67 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 40 Odszkodowanie i wyrównanie w celu złagodzenia rażącej surowości (odn. § 68 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG)
- § 41 Wywłaszczenie (odn. § 68 ust. 3 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG)

Część 10

Ekologiczny zespół doradczy, służba na rzecz ochrony przyrody, kształcenie i podnoszenie kwalifikacji

- § 42 Ekologiczne zespoły doradcze
- § 43 Służba na rzecz ochrony przyrody
- § 44 Placówki edukacji i podnoszenia kwalifikacji w zakresie ochrony przyrody i pielęgnowania krajobrazu
- § 45 Fundusz ochrony przyrody

Część 11

Organizacja i kompetencje

- § 46 Urzędy ochrony przyrody
- § 47 Ogólna właściwość
- § 48 Kompetencje w zakresie stawiania pod ochroną

Część 12

Karanie wykroczeń

- § 49 Przepisy regulujące nałożenie kary grzywny (odn. § 69 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)
- § 50 Ściągnięcie (odn. § 72 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG)

Część 13

Przepisy przejściowe i postanowienia końcowe

- § 51 Przeniesienia istniejących przepisów
- § 52 Przepisy przejściowe, pozostałe przepisy

Część 1 Przepisy ogólne

§ 1

Realizacja celów

(odn. § 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

- (1) Poza przepisami § 2 ust. 2 Ustawy o ochronie przyrody i pielęgnowaniu krajobrazu (federalna Ustawa o ochronie przyrody: BNatSchG) z dnia 29 lipca 2009 r. ((-) Federalny Dziennik Ustaw: BGBl. I str. 2542), zmienionej ostatnio artykułem 5 Ustawy z dnia 6 lutego 2012 r. ((-) Federalny Dziennik Ustaw: BGBl. I str. 148, 181), w obowiązującej odpowiednio wersji, powiaty ziemskie, gminy oraz inne osoby prawne prawa publicznego uwzględniają w ramach swoich właściwości zasady i cele ochrony przyrody, pielęgnowania krajobrazu i pomocy w zakresie rekreacji oraz współpracują produktywnie z urzędami ochrony przyrody; szczególnie terenowe osoby prawne prawa publicznego powinny wspierać w ramach swej polityki zagospodarowania przestrzennego cele łączenia biotopów oraz podejmować stosowne działania na rzecz tworzenia sieci biotopów w myśl § 21 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG.
- (2) Poza przepisami § 2 ust. 4 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG do dyspozycji ochrony przyrody i pielęgnowania krajobrazu należy oddać przede wszystkim szczególnie wartościowe tereny, będące własnością lub w posiadaniu sektora publicznego, lub – o ile jest to właściwe – nie zmieniać na niekorzyść ich funkcji ekologicznej. Stosownie do stojących do dyspozycji środków Wolny Kraj Związkowy Saksonia oraz podane w ust. 1 zdanie 1 korporacje powinny dać do dyspozycji środki finansowe na zakup takich terenów, które są własnością prywatną.

§ 2

Zadania i kompetencje urzędów ochrony przyrody

(odn. § 3 ust. 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

§ 3 ust. 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG obowiązuje odpowiednio w zakresie przepisów tej Ustawy oraz wydanych na podstawie tej Ustawy przepisów oraz w zakresie działań, chroniących przyrodę i krajobraz przed innymi niebezpieczeństwami. Urząd ochrony przyrody może sam prowadzić działania w myśl § 3 ust. 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG lub zlecać je innym podmiotom; właściciel nieruchomości gruntowej ma to tolerować. Zarządzenie, dotyczące parceli i adresowane do właściciela lub osoby uprawnionej do jej użytkowania, jest wiążące również dla następcy prawnego tych osób.

§ 3

Ochrona przyrody na podstawie umowy

(odn. § 3 ust. 3 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

W odróżnieniu od § 3 ust. 3 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG urząd ochrony przyrody ma podczas realizacji działań w myśl niniejszej Ustawy, w myśl federalnej Ustawy o ochronie przyrody oraz wydanych na podstawie tych Ustaw przepisów sprawdzić, czy cel ochrony przyrody może być w równym stopniu osiągnięty także w drodze uzgodnień umownych albo przez uczestnictwo w publicznym programie na rzecz ograniczenia zagospodarowania lub na rzecz zagospodarowania zgodnego z ochroną przyrody (program zagospodarowania). Odpowiednio do stojących do dyspozycji środków budżetowych należy wtedy przedkładać uzgodnienia umowne i programy zagospodarowania nad aktami administracyjnymi, jeżeli przy stosownym nakładzie służą one w takim samym stopniu celowi ochrony i nie powodują opóźnień.

§ 4

Definicja pojęć

(odn. § 7 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

Poza przepisami § 7 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG obowiązują dla tej Ustawy następujące definicje pojęć:

1. Duże zamierzenia

Zamierzenia, dla których konieczne jest ustalenie planu zabudowy lub zezwolenie planistyczne albo w przypadku urządzeń, dla których istnieje obowiązek uzyskania pozwolenia zgodnie z prawem ochrony przed imisją i dla których wymagane jest badanie nieszkodliwości dla środowiska w myśl § 3 Ustawy o badaniu nieszkodliwości dla środowiska (UVPG) w wersji opublikowanej 24 lutego 2010 r. ((-) Federalny Dziennik Ustaw: BGBl. I str. 94), zmienionej ostatnio artykułem 6 Ustawy z dnia 8 kwietnia 2013 r. ((-) Federalny Dziennik Ustaw: BGBl. I str. 734, 745), w obowiązującej odpowiednio wersji.

2. Trwały użytek zielony

Powierzchnie o co najmniej 5-letniej formie roślinności (łąka lub pastwisko) i w znacznym stopniu pokryte darniną, utworzoną przez zbiorowisko roślinne złożone z traw i ziół,

3. Terenowy pomnik przyrody

Pomnik przyrody w myśl § 28 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG i § 18 o wielkości powierzchni do pięciu hektarów,

4. Elementy strukturalne krajobrazu

Elementy jako małe obszary w terenie, rozciągające się w formie punktowej lub liniowej i znajdujące się na powierzchniach rolnych, otoczone polami lub stanowiące ich obrzeża graniczące, i które służą jako środowisko życia lub rozprzestrzeniania się albo wędrówki różnych rodzajów krajobrazu rolniczego, jak np. struktury smugowe, biotopy z kamiennych przejść, a w szczególności zarośla, zagajniki polne, krzaki polne, miedze, wysokie miedze, obrzeża pól, jeziorka, rowy i powierzchnie kamieni.

§ 5

Rolnictwo, leśnictwo i gospodarka rybna

(odn. § 5 ust. 2 nr 5, ust. 3 i 4 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

- (1) W odróżnieniu od przepisów § 5 ust. 2 nr 5 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG należy zaniechać przeorania trwałych użytków zielonych na stokach zagrożonych erozją, zalewiskach, na obszarach o wysokim poziomie wód gruntowych oraz terenach bagnistych.
- (2) W odróżnieniu od przepisów § 5 ust. 3 i 4 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG właściwa, fachowa praca w leśnictwie i gospodarce rybnej jest regulowana przepisami Ustawy o lasach dla Wolnego Kraju Związkowego Saksonii (SachsWaldG) z 10 kwietnia 1992 r. ((-) Saksoński Dziennik Ustaw i Rozporządzeń: SächsGVBl. str. 137), ostatnio zmieniona artykułem 2 Ustawy z 8 czerwca 2012 r. ((-) Saksoński Dziennik Ustaw i Rozporządzeń: SächsGVBl. str. 318), w obowiązującej odpowiednio wersji, i przepisami Ustawy o rybołówstwie dla Wolnego Kraju Związkowego Saksonia (saksońska Ustawa o rybołówstwie – SächsFischG) z 9 lipca 2007 r. ((-) Saksoński Dziennik Ustaw i Rozporządzeń: SächsGVBl. str. 310), zmieniona ustawą z dnia 29 kwietnia 2012 r. ((-) Saksoński Dziennik Ustaw i Rozporządzeń: SächsGVBl. str. 254), w obowiązującej odpowiednio wersji.

Część 2

Planowanie przestrzenne krajobrazu

§ 6

Program i plany ramowe w zakresie krajobrazu

(odn. § 10 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

- (1) Podstawy i treści planowania krajobrazu (§ 9 ust. 3 zdanie 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG) dla obszaru Wolnego Kraju Związkowego Saksonia i dla obszaru każdego regionu objętego planem należy przedstawić spójnie w formie fachowego opracowania zgodnie z § 9 ust. 1 Ustawy o planowaniu przestrzennym w skali krajowej i planowaniu zagospodarowania przestrzennego Wolnego Kraju Związkowego Saksonia (saksońska Ustawa o zagospodarowaniu przestrzennym – SächsLPIG) z 11 czerwca 2010 r. ((-) Saksoński Dziennik Ustaw i Rozporządzeń: SächsGVBl. str. 174), zmienionej ostatnio artykułem 28 Ustawy z 27 stycznia 2012 r. ((-) Saksoński Dziennik Ustaw i Rozporządzeń: SächsGVBl. str. 130, 144), w obowiązującej odpowiednio wersji. Opracowanie fachowe planu ramowego w zakresie krajobrazu należy rozwijać na podstawie opracowania fachowego programu ogólnego w zakresie krajobrazu.

- (2) Treści planowania przestrzennego krajobrazu według ustępu 1 zostaną przejęte po uzgodnieniu z innymi ważnymi przestrzennie planami i działaniami wg § 2 saksońskiej Ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym – SächsLPlG do planów przestrzennych w skali krajowej, o ile są one konieczne i właściwe do koordynacji roszczeń z tytułu terenów i mogą być zagwarantowane celami i zasadami planowania przestrzennego w skali krajowej. Poza tym będą one stanowiły załącznik do planów przestrzennych w skali krajowej.
- (3) Treści planowania zagospodarowania przestrzennego, załączone wg ustępu 2 zdanie 2 do planów przestrzennych w skali krajowej, mają być uwzględnione w procedurach administracyjnych oraz w planowaniu i działaniach jednostek publicznych, mogących mieć wpływ na przyrodę i krajobraz. Jeżeli nie można uwzględnić treści planowania przestrzennego krajobrazu wg zdania 1, należy to wtedy uzasadnić.
- (4) Plan rozwoju przestrzennego przejmuje jednocześnie zgodnie z § 3 saksońskiej Ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym – SächsLPlG funkcję programu krajobrazu w sensie § 10 ust. 1 zdanie 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG. Plany regionalne przejmują jednocześnie zgodnie z § 4 saksońskiej Ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym – SächsLPlG funkcję planów ramowych w zakresie krajobrazu w myśl § 10 ust. 1 zdanie 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG.

§ 7

Plany w zakresie krajobrazu i zagospodarowania zieleni

(odn. § 11 ust. 3 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

Poza przepisami § 11 ust. 3 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG podstawy i treści planowania przestrzennego krajobrazu wg § 9 ust. 3 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG należy ująć – o ile jest to stosowne – jako prezentację w planie użytkowania lub jako wyznaczenie w planie zabudowy. Odchylenia należy uzasadnić.

§ 8

Kompetencje

- (1) W zakresie całego obszaru Wolnego Kraju Związkowego Saksonia zadania zgodnie z § 6 ust. 1 należą do najwyższego urzędu ochrony przyrody, a zadania zgodnie z § 6 ust. 2 należą do najwyższego urzędu ds. zagospodarowania przestrzennego w skali krajowej i zagospodarowania przestrzennego jako wg § 3 saksońskiej Ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym – SächsLPlG właściwego podmiotu ds. opracowania krajowego planu rozwoju.

- (2) W zakresie terenu każdego regionu planowania przestrzennego zadania zgodnie z § 6 ust. 1 i 2 należą do regionalnych związków podmiotów odpowiedzialnych za zagospodarowanie przestrzenne jako wg § 4 saksońskiej Ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym – SächsLPlG właściwych podmiotów ds. opracowania planów regionalnych. Przy tym zadania zgodnie z § 9 ust. 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG mają być realizowane w uzgodnieniu z urzędem ochrony przyrody. Opis wg § 6 ust. 1 wymaga uzgodnienia z urzędem ochrony przyrody wyższej instancji. Zgoda obowiązuje jako udzielona, jeżeli w ciągu dwóch miesięcy od wpływu wniosku regionalnego związku ds. zagospodarowania przestrzennego nie zostanie on oddalony.
- (3) Opracowanie planów w zakresie krajobrazu i planów zagospodarowania zieleni jest obowiązkiem gmin.
- (4) Zadania powierzone zgodnie z § 6 ust. 1 regionalnym związkom ds. zagospodarowania przestrzennego są zadaniami o charakterze nakazowym i podlegają kontroli ze strony najwyższego urzędu ochrony przyrody. Prawo udzielania nakazów jest ograniczone do wytycznych w zakresie ram merytorycznych i metodyki planowania krajobrazu.

Część 3

Ogólna ochrona przyrody i krajobrazu

§ 9

Ingerencje w zakresie przyrody i krajobrazu

(odn. § 14 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

- (1) Ingerencjami w myśl § 14 ust. 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG są szczególnie:
1. powierzchniowe wydobywanie bogactw naturalnych i innych składników naturalnych,
  2. budowa lub znaczna zmiana urządzeń budowlanych w myśl przepisów prawa budowlanego na obszarze pozbawionym planu zabudowy (§ 35 ust. 1 kodeksu budowlanego [BauGB] w wersji opublikowanej 23 września 2004 r. [(-) Federalny Dziennik Ustaw: BGBl. I str. 2414], zmieniony ostatnio artykułem 1 Ustawy z dnia 22 lipca 2011 r. [(-) Federalny Dziennik Ustaw: BGBl. I str. 1509], w obowiązującej odpowiednio wersji),
  3. samodzielne nasypy, wydobywania bogactw naturalnych, wypełnienia zagłębień terenu lub temu podobne zmiany ukształtowania powierzchni na obszarze niezabudowanym w przypadku, gdy odnośna powierzchnia terenu obejmuje ponad 300 m², a wysokość lub głębokość jest większa niż 2 m,
  4. na obszarze niezabudowanym budowa lub znaczna zmiana w zakresie dróg komunikacyjnych i zakładowych, lotnisk, placówek sportowych i rekreacyjnych, placów składowych, założeń utylizacji odpadów, cmentarzy, powierzchniowych przewodów zasilających i przewodów odprowadzania odpadów łącznie z ich słupami i podpór (przewody elektryczne tylko w przypadku, gdy są zaprojektowane na 20 kV lub więcej), urządzenia energii wodnej,

5. rozbudowa i zasadnicza zmiana wód powierzchniowych łącznie z przewodami oraz niekorzystne zmiany w zakresie wegetacji przybrzeżnej,
  6. spiętrzanie, obniżanie lub zmiana biegu wód gruntowych łącznie z przewidzianymi do tego urządzeniami i wyposażeniem,
  7. działania, mogące spowodować osuszenie obszarów podmokłych,
  8. przemiany lasu,
  9. zmiana stałych użytków zielonych na zagrożonych erozją zboczach, na obszarach dotkniętych powodzią, na terenach o wysokim poziomie wody gruntowej, na obszarach podmokłych lub na powierzchni zasadniczej o wielkości ponad 5 000 m²,
  10. usunięcie charakterystycznych dla krajobrazu zarośli, szeregu drzew, alei, miedz polnych i innych roślin drzewiastych pól.
- (2) Poza przepisami § 14 ust. 2 i 3 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG do ingerencyjnych działań pielęgnacyjnych nie zalicza się w zasadzie prac w zakresie grobli, pasów ochronnych grobli, zapór wodnych, zbiorników wodnych, zbiorników retencyjnych i innych założeń przeciwpowodziowych, a także w zakresie sieci rozdzielczej oraz dróg.

§ 10

Dopuszczalność ingerencji i kompensata w tym zakresie (odn. § 15 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

- (1) Poza przepisami § 15 ust. 2 zdanie 3 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG zalicza się tutaj zarówno obszar poszukiwań dla działań zastępczych w zakresie dużych przedsięwzięć, jaki i region zagospodarowania przestrzennego w myśl § 9 ust. 1 saksońskiej Ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym – SächsLPIG oraz saksońskie części dorzeczy, w których ta ingerencja jest podejmowana.
- (2) Przy realizacji działań wyrównawczych i zastępczych (działania kompensacyjne) przez osobę trzecią musi ona wyrazić wcześniej zgodę na zaliczenie tego działania w poczet ingerencji. Roszczenie do zaliczenia może być przeniesione na innego. Osoba trzecia może przejąć zobowiązania sprawcy ingerencji do świadczenia działań kompensacyjnych ze skutkiem zwalniającym w drodze zapłaty w takim zakresie, że – po uprzedniej decyzji aprobującej - tylko ona realizuje, zabezpiecza lub pielęgnuje działanie kompensacyjne. Warunkiem jest, aby osoba trzecia otrzymała zlecenie od urzędu ochrony przyrody najwyższej instancji w myśl § 7 ust. 2 Rozporządzenia Saksońskiego Ministerstwa Stanu ds. Środowiska i Rolnictwa o koncie ekologicznym i katastrze powierzchni kompensacyjnych (Saksońskie Rozporządzenie o koncie ekologicznym – SächsÖkoVO) z 2 lipca 2008 r. ((-) Saksoński Dziennik Ustaw i Rozporządzeń: SächsGVBl str. 498), w obowiązującej odpowiednio wersji. Przeniesienie zobowiązania kompensacyjnego na osobę trzecią ma być realizowane bezwarunkowo, jest nieodwołalne oraz musi być ujęte w danej decyzji aprobującej lub zaakceptowane przez właściwy urząd. Uregulowania tego ustępu mają zastosowanie również w zakresie zobowiązań odnośnie działań w myśl § 30 ust. 3, § 34 ust. 5 i § 44 ust. 5 zdanie 3 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG.

- (3) Wolny Kraj Związkowy Saksonia, gmina lub powiat jako podmioty odpowiedzialne za przedsięwzięcie, związane z ingerencją w naturę i krajobraz, i które wymaga ustalenia planu lub uzyskania pozwolenia na taki plan, muszą dowieść, że stosowne i gospodarczo właściwe działania w ramach konta ekologicznego w myśl § 11 ust. 1 lub zrealizowane przez zleceniobiorców wg § 7 ust. 2 Saksońskiego Rozporządzenia o koncie ekologicznym – SächsÖkoVO działania w ramach ochrony przyrody i pielęgnowania krajobrazu nie stoją do dyspozycji dla wymaganego wyrównania lub kompensacji, o ile jest to możliwe w ramach przepisów, obowiązujących podmioty realizujące przedsięwzięcie.
- (4) W odróżnieniu od § 15 ust. 6 zdanie 2 i 3 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG zapłata kompensacyjna ma być ustalana wg czasu trwania i powagi ingerencji, wg wartości lub korzyści dla ingerenta oraz wg gospodarczych granic wymagalności. Należy ją uiścić na rzecz funduszu ochrony przyrody (§ 45). Szczegóły odnośnie ustalenia wysokości oraz wykorzystania zapłaty kompensacyjnej, a także w zakresie procedury jej pobierania ustala Ministerstwo Stanu ds. Środowiska i Rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem Stanu ds. Finansów oraz Ministerstwem Stanu ds. Gospodarki i Pracy w drodze rozporządzenia z mocą ustawy. W rozporządzeniu tym należy również ująć ogólne zasady dotyczące treści, rodzaju i zakresu działań wyrównających i kompensacyjnych.

§ 11

Konto ekologiczne i kataster powierzchni kompensacyjnych (odn. §§ 16 i 17 ust. 6 i 11 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

- (1) W odróżnieniu od § 16 ust. 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG uznanie działań, które spełniają w całości lub częściowo warunki § 16 ust. 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG, za działania kompensacyjne (konto ekologiczne) pozostaje w gestii urzędu ochrony przyrody. Należy je uznać za takie, gdy urząd ochrony przyrody niższej instancji wydał na nie zezwolenie jeszcze przed jego podjęciem, w momencie aprobacji ingerencji urząd ochrony przyrody stwierdził jego korzystne oddziaływanie na naturę i krajobraz oraz powierzchnia dla działań kompensacyjnych została na trwałe zabezpieczona. § 10 ust. 1 pozostaje nienaruszony. O ile działanie kompensacyjne jest finansowane z publicznych środków pomocowych, uznanie może nastąpić w wymiarze własnego udziału.
- (2) Zestawienie kompensacji wg § 17 ust. 6 zdanie 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG (kataster powierzchni kompensacyjnych) może również zawierać dane dotyczące właściciela i użytkownika powierzchni, przedsiębiorcy odpowiedzialnego za realizację działań kompensacyjnych, podstawy prawnej działania kompensacyjnego oraz rodzaju zabezpieczenia działalności kompensacyjnej. W katastrze mogą być również ujęte powierzchnie, które nadają się do realizacji działań kompensacyjnych; w przypadku powierzchni prywatnych konieczna jest w tym celu zgoda właściciela.

- (3) Ministerstwo Stanu ds. Środowiska i Rolnictwa reguluje w drodze rozporządzenia z mocą ustawy szczegóły w zakresie:
1. konta ekologicznego, a w szczególności przydatność powierzchni oraz działania na rzecz konta ekologicznego, odnośnie warunków uznania, procedury uznawania i rozliczania, a także prowadzenia kont ekologicznych, kompetencji do prowadzenia kont ekologicznych, zabezpieczenia uznanych działań, handlu uprawnieniami do uznania oraz czasowe odniesienie do ingerencji,
  2. katastru powierzchni kompensacyjnych, właściwości w zakresie prowadzenia katastru, formy i czasu trwania obowiązku udokumentowania w zakresie sukcesu działań kompensacyjnych oraz udzielania informacji z katastru.

§ 12

Ogólna procedura w zakresie ingerencji (odn. § 17 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

- (1) Poza przepisami § 17 ust. 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG należy podjąć w uzgodnieniu z urzędem ochrony przyrody niezbędne decyzje i działania w zakresie realizacji § 15 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG. Decyzje w zakresie procesów związanych z ochroną przeciwpowodziową są wydawane w uzgodnieniu z urzędem ochrony przyrody tego samego szczebla administracyjnego.
- (2) Urząd ochrony przyrody tego samego szczebla administracyjnego w zakresie procesów związanych z ochroną przeciwpowodziową jest również właściwy w zakresie kontroli i decyzji zgodnie z § 44 ust. 5 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG, a także w zakresie udzielenia wyjątków według § 45 ust. 7 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG.
- (3) W przypadku ingerencji, które wymagają decyzji urzędowej lub ogłoszenia na podstawie wyłącznie innych przepisów tej ustawy, federalnej Ustawy o ochronie przyrody lub przepisów wydanych na podstawie tej Ustawy, właściwy w tej sprawie urząd ochrony przyrody podejmie decyzje w ramach obowiązujących dla tego postępowania terminów według § 17 ust. 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG.
- (4) W przypadku ingerencji, które powinny być zrealizowane na podstawie specjalnego planu przewidzianego prawem publicznym, wtedy dla zestawienia takiego planu znajdzie odpowiednie zastosowanie § 17 ust. 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG.

- (5) W przypadku większych lub dłużej trwających ingerencji działania kompensacyjne należy przeprowadzić w odcinkach przestrzennych i czasowych; w tym celu konieczne są odpowiednie dokumentacje, uwzględniające w poszczególnych odcinkach również rekultywację lub ponowne zagospodarowanie, np. plany użytkowania i eksploatacji oraz plany ukształtowania i rekultywacji. Skorzystanie z nowego odcinka terenu może być uzależnione od rekultywacji lub ponownego zagospodarowania poprzedniego odcinka.
- (6) Jeżeli terminy podane w decyzji nie zostaną dochowane lub mimo wezwania i stosownego ustalenia terminów nie zostaną spełnione warunki dodatkowe, wtedy właściwy urząd - szczególnie w przypadku wezwania ze strony urzędu ochrony przyrody - może wymagać wstrzymanie prac i odtworzenie uprzedniego stanu, jeżeli stworzenie stanu zgodnie z prawem nie jest możliwe w inny sposób. Jeżeli uprzedni stan nie jest możliwy do odtworzenia lub to odtworzenie jest możliwe tylko dzięki nieproporcjonalnym nakładom, wtedy w celu wyrównania tego uszczerbku w zakresie gospodarki przyrody lub wyglądu krajobrazu należy zarządzić przeprowadzenie działań kompensacyjnych. Należy odpowiednio zastosować § 15 ust. 6 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG.
- (7) Decyzje i zarządzenia urzędowe obowiązują w przypadku zmiany właściciela lub uprawnionego do użytkowania również jego następcę prawnego. Ma on kontynuować rozpoczęte działania i tolerować działania ustalone przez urząd oraz w razie potrzeby świadczyć rekompensatę kosztów.

Część 4

Chronione części przyrody i krajobrazu

Powiązanie biotopów

§ 13

Deklarowanie części przyrody i krajobrazu jako chronione (odn. § 22 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

- (1) Deklarowanie wg § 22 ust. 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG części przyrody i krajobrazu jako rezerwat przyrody, park narodowy, narodowy monument przyrody, rezerwat biosfery, rezerwat krajobrazowy lub park krajobrazowy jest realizowane w drodze rozporządzenia z mocą ustawy.
- (2) Dla parków narodowych, łącznie z regionem Parku Narodowego Szwajcaria Saksońska, rezerwatów biosfery i parków krajobrazowych można powołać jednostki doradcze, które rozważą wspólnie z zarządami lub podmiotami rezerwatów plany, przedsięwzięcia i działania, mające wpływ na te obszary. Kierownictwo jednostek doradczych może być przekazane w ręce zarządów lub podmiotów rezerwatów. Do jednostek tych wg zdania 1 mogą należeć przedstawiciele komunalnych terenowych osób prawnych prawa publicznego - urzędów, których dotyczy ten zakres obowiązków, stowarzyszeń i związków działających na tym terenie. Szczegóły reguluje oświadczenie w zakresie stawiania pod ochroną.

- (3) Rezerwaty przyrody, parki narodowe, rezerwaty biosfery, rezerwaty krajobrazowe i pomniki przyrody mają być oznakowane. Nazwy i ich oznakowanie mogą być wykorzystywane tylko dla terenów i obiektów pod ochroną. Ochrona nazw obowiązuje również w zakresie parków krajobrazowych. Oznakowania i bliższe szczegóły ustala Ministerstwo Stanu ds. Środowiska i Rolnictwa w drodze rozporządzenia z mocą ustawy. Deklaracją w myśl przepisów § 22 ust. 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG można pozwolić gminom, których teren znajduje się częściowo na obszarze parku narodowego, regionu z parkiem narodowym, rezerwatu biosfery lub parku krajobrazowego, na prowadzenie odpowiedniej informacji jako nieurzędowej części składowej swojej nazwy. W związku z tym można również uregulować warunki pozbawienia prawa do takiej informacji.
- (3) Rezerwaty przyrody w myśl ust. 1 mają być wpisane do wykazów, prowadzonych przez Krajowy Urząd ds. Środowiska, Rolnictwa i Geologii i w razie potrzeby uzupełniane. Urzędy ochrony przyrody niższej instancji dokumentują rezerwaty, co do których wykazania są one właściwe, oraz części składowe krajobrazu chronionego. Wykazy pozostają do wglądu dla każdego w godzinach urzędowania i są regularnie publikowane.
- (5) Właściciele i uprawnieni do użytkowania muszą tolerować działania zawarte w planie pielęgnowania i rozwoju, jeżeli charakter tych działań nie przeszkadza w sposób rażący w użytkowaniu takich działek. Realizacja działań planowych może być na wniosek zlecona użytkownikom. Mają być oni poinformowani przez właściwy urząd o możliwości złożenia takiego wniosku zgodnie ze zdaniem 2. Gdy sprawa dotyczy więcej niż 5 użytkowników, wtedy informacja może nastąpić w drodze ogłoszenia, zgodnie z przyjętym lokalnie zwyczajem.
- (6) Urząd ochrony przyrody może zarządzić wstrzymanie działań, które są realizowane:
1. z naruszeniem tych samych przepisów w deklaracjach o rezerwach przyrody bez wydania późniejszej decyzji urzędowej lub ogłoszenia albo
  2. na obszarach, które należą do Europejskiej sieci ekologicznej „Natura 2000”, bez przeprowadzenia koniecznej kontroli w myśl § 34 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG lub przez naruszenie § 33 ust. 1 zdanie 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG.

Urząd może wymagać przywrócenia stanu pierwotnego, jeżeli w inny sposób nie można stworzyć stanu zgodnego z prawem. Jeżeli nie można przywrócić stanu pierwotnego lub przywrócenie jest możliwe tylko dzięki nieproporcjonalnym nakładom, wtedy obowiązuje odpowiednio § 15 ust. 2 i 6 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG. W przypadku zdania 1 nr 2 należy przewidzieć działania zgodnie z § 34 ust. 5 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG.

§ 14

Rezerwaty

(odn. § 23 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

- (1) Deklaracja terenu jako rezerwat przyrody może również zawierać uregulowania dotyczące niezbędnych ograniczeń, jak:
  1. w zakresie użytkowania gospodarczego, łącznie z ustawowym obowiązkiem do pielęgnowania i zagospodarowania,
  2. w zakresie ogólnego użytkowania wód powierzchniowych,
  3. w zakresie prawa do wstępu na teren rezerwatu przyrody lub jego części.

- (2) W celu zarządzania i opieki nad rezerwatem przyrody można utworzyć zarząd rezerwatu. Państwowy Zakład Sachsenforst realizuje jako urząd ds. dużych rezerwatów przyrody zadania administracyjne w zakresie rezerwatów „Königsbrücker Heide” oraz „Gohrischheide i Elbniederterrasse Zeithain”.

§ 15

Parki narodowe, narodowe monumenty przyrody

(odn. § 24 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

- (1) W zakresie parków narodowych i narodowych monumentów przyrody znajduje odpowiednio zastosowanie § 14 ust. 1. Oprócz tego w deklaracji, o ile jest to konieczne, należy ująć uregulowania lub środki zarządzania, w tym w zakresie wykonywania łowiectwa i pogłowia zwierzyny łownej.

- (2) Dla celów zarządzania i opiekowania się parkiem narodowym należy powołać do życia zarząd parku narodowego. Państwowy Zakład Sachsenforst jako urząd ds. dużych rezerwatów przyrody jest organem właściwym w zakresie regionu Parku Narodowego Szwajcaria Saksońska (Rezerwat Parku Narodowego i Rezerwat Krajobrazowy Szwajcaria Saksońska).

§ 16

Rezerwaty biosfery

(odn. § 25 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

- (1) Poza ustaleniami przepisów § 25 ust. 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG obszary, zakwalifikowane jako rezerwat biosfery, powinny spełniać warunki dla uznania ich wg programu „Człowiek a biosfera” uchwały 2.313 UNESCO z 23 października 1970 r. (UNESCO 1982 str. 3) jako charakterystyczne ekosystemy ziemi.

- (2) Dla celów zarządzania i opiekowania się nad rezerwatem biosfery należy powołać do życia zarząd rezerwatu. Państwowy Zakład Sachsenforst jako urząd ds. dużych rezerwatów przyrody realizuje zadania zarządzania rezerwatu biosfery „Oberlausitzer Heide- und Teichlandschaft” („Górnołużycki Krajobraz Wrzosowisk i Stawów”).

§ 17

Parki krajobrazowe

(odn. § 27 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

W deklaracji parku krajobrazowego ma być podany podmiot parku krajobrazowego oraz w ogólnym zarysie uregulowana kwestia zarządzania.

§ 18

Pomniki przyrody

(odn. § 28 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

Zadeklarowanie wg § 22 ust. 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG części przyrody i krajobrazu na pomnik przyrody jest realizowane w drodze rozporządzenia z mocą ustawy lub pojedynczego zarządzenia. Poza ustaleniami przepisów § 28 ust. 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG pomniki przyrody można uznać jako zabezpieczenie biocenoz lub siedlisk gatunków, zagrożonych w swoim stanie lub surowo chronionych.

§ 19

Chronione części składowe krajobrazu

(odn. § 29 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

- (1) Deklaracja jako chroniona część składowa krajobrazu jest realizowana drogą statutu. Poza przepisami § 29 ust. 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG można wyznaczyć chronione części składowe krajobrazu w celu zachowania lub polepszenia mikroklimatu oraz w celu stworzenia, zachowania lub rozwoju systemów połączeń biotopów.
- (2) Inaczej niż w § 29 ust. 1 zdanie 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG do chronionych części składowych krajobrazów nie należą:
  1. drzewa i krzaki na groblach, na pasmach ochronnych grobli, przy zaporach, zbiornikach wodnych i retencyjnych zbiornikach przeciwpowodziowych oraz drzewa w lesie,
  2. drzewa, krzaki i zarośla w myśl § 1 ust. 1 federalnej Ustawy o ogródkach działkowych (BKleingG) z 28 lutego 1983 r. ((-) Federalny Dziennik Ustaw: BGBl. I str. 210), zmienionej ostatnio artykułem 11 Ustawy z 19 września 2006 r. ((-) Federalny Dziennik Ustaw: BGBl. I str. 2146, 2147), w obowiązującej odpowiednio wersji,
  3. drzewa o objętości pnia do 1 m, mierzonej na wysokości pnia 1 m oraz drzewa owocowe, zagajniki iglaste, topole (*populus spec.*), brzozy (*betula spec.*), wierzby drzewiaste (*salix spec.*) i obumarłe drzewa na zabudowanych działkach, pod warunkiem ustaleń § 21.

W statucie można uregulować dalsze wyjątki lub stan faktyczny zezwolenia wyjątkowego.

- (3) W zakresie wniosku o usunięcie lub zmianę chronionej części składowej krajobrazu decyduje urząd w ciągu trzech tygodni od dnia wpłynięcia wniosku. Zezwolenie obowiązuje jako udzielone, jeżeli w ciągu tego terminu nie zostanie z uzasadnieniem oddalone. Postępowanie w sprawie o wydanie zezwolenia jest bezpłatne. Uregulowania tego ustępu nie obowiązują w przypadku jednocześnie niezbędnego zwolnienia w myśl § 67 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG i § 39 przepisów wynikających z prawa ochrony gatunków.
- (4) Jeżeli dla przedsięwzięcia, dla którego realizacji wymagane jest zezwolenie wg ust. 3, konieczne jest inne pozwolenie, wtedy to pozwolenie zastępuje zezwolenie wg ust. 3. Pozwolenia wolno udzielić tylko wtedy, gdy istnieją warunki zgodne ze statutem oraz urząd właściwy do realizacji statutu udzielił swojej zgody. Termin wymieniony w ust. 3 zdanie 1 w takich przypadkach nie obowiązuje.

§ 20

Procedury w zakresie stawiania pod ochroną (odn. § 22 ust. 2 i 3 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

- (1) Przed wydaniem rozporządzenia z mocą ustawy wg § 13 ust. 1 i § 18 ust. 1 projekt rozporządzenia wraz z mapą przeglądową należy przedłożyć w celu ustosunkowania się urzędowi, publicznym podmiotom odpowiedzialnym za planowanie, stałym zawodowym przedstawicielstwom interesów rolnictwa, leśnictwa i gospodarki rybnej, działającym i mającym struktury na terenie całego kraju, oraz gminom, których interesów mogłoby to dotyczyć, i uznanym zrzeszeniom ekologicznym. Odpowiednio obowiązuje to w przypadku uchylecia lub zasadniczej zmiany rozporządzenia z mocą ustawy. W sprawie ustosunkowania się uczestnikom należy wyznaczyć stosowny termin; zasadniczo wynosi on sześć tygodni. Jeżeli uczestnicy zajmą stanowisko niezgodnie z terminem, wtedy można wyjść z założenia, że przedsięwzięcie nie jest dotknięte rozporządzeniem z mocą umowy.
- (2) Jednocześnie lub na zakończenie procedury wg ust. 1 właściwy urząd ochrony przyrody jest zobowiązany do publicznego wyłożenia projektu rozporządzenia wraz z przynależnymi mapami przez okres jednego miesiąca. Wyłożenie do wglądu publicznego ma miejsce we właściwych urzędach ochrony przyrody niższej instancji w godzinach ich urzędowania. Miejsce i czas trwania takiego wyłożenia do wglądu publicznego mają być podane do wiadomości ogólnej zgodnie z przyjętym lokalnie zwyczajem co najmniej tydzień wcześniej oraz zawierać informację, że w czasie terminu wyłożenia można składać zastrzeżenia i sugestie pisemnie lub do protokołu urzędu ochrony przyrody niższego szczebla. Właściciele parceli i, o ile są tacy znani, innych użytkowników należy pisemnie powiadomić zgodnie ze zdaniem 3. Z pisemnego powiadomienia zgodnie ze zdaniem 4 można zrezygnować, gdy dotyczy to ponad 5 adresatów.

- (3) W przypadku rozporządzeń z mocą ustawy wg § 28 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG w zw. z § 18 postępowanie zgodnie z ust. 2 może być zastąpione wysłuchaniem odośnych właścicieli i, o ile można ich ustalić bez większego nakładu pracy, innych osób uprawnionych, jeżeli będzie dana im okazja do wglądu i do ustosunkowania się. Ust. 1 zdanie 3 obowiązuje odpowiednio. Jeżeli projekt rozporządzenia z mocą ustawy dotyczy zmiany i przestrzenny lub merytoryczny zakres obowiązywania będzie jedynie nieznacznie poszerzony lub gdy rozporządzenie z mocą ustawy ma być uchylone, wtedy procedura zgodnie z ust. 2 nie dotyczy. Jeżeli rozporządzenie w celu skorygowania prawnego zostanie podjęte na nowo bez zmiany materialnej treści uregulowania, wtedy procedura wg ust. 1 i 2 nie dotyczy.
- (4) W przypadku zmiany rozporządzenia z mocą ustawy wg § 26 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG w zw. z § 13 ust. 1 w wyniku wyłączenia powierzchni z rezerwatu przyrody (postępowanie wyodrębniające) odpada wysłuchanie w myśl ust. 1 zdanie 1, o ile zostało ono przeprowadzone przez gminę w ramach sporządzenia statutów zabudowy miejskiej (statuty w myśl wg §§ 30, 34 ust. 4 zdanie 1 nr 1-3 kodeksu budowlanego (BauGB)). Ustosunkowania, które w związku z tym wpłynęły do gminy, należy przekazać właściwemu urzędowi ochrony przyrody. Przed podjęciem procedury wysłuchania gmina ma złożyć we właściwym urzędzie ochrony przyrody wnioski o wyodrębnienie z jednoczesnym jego uzasadnieniem przez przedłożenie szczególnie decyzji o opracowaniu statutu oraz dalszych dokumentów umożliwiających ocenę.
- (5) Urząd ochrony przyrody właściwy do wydania rozporządzenia z mocą ustawy rozpatruje złożone w terminie zastrzeżenia i sugestie oraz informuje zainteresowanych o wyniku.
- (6) Jeżeli podczas bieżącej procedury projekt rozporządzenia z mocą ustawy będzie pod względem przestrzennym lub merytorycznym znacznie poszerzony, wtedy procedurę wg ust. 1-4 należy powtórzyć.
- (7) Rozporządzenie z mocą ustawy musi w sposób wystarczająco jasny umożliwić rozpoznanie, które parcele należą do rezerwatu przyrody. W przypadkach wątpliwych nie dotyczy to odnośnych parceli. Odgródzenie rezerwatu przyrody należy
1. albo dokładnie opisać w rozporządzeniu z mocą ustawy
albo
  2. w przybliżeniu opisać i przedstawić na mapach, będących częścią składową rozporządzenia.
- (8) Rozporządzenie z mocą ustawy jest obwieszane w Saksońskim Dzienniku Ustaw i Rozporządzeń.

- (9) Jeżeli z przyczyn technicznych nie można obwieścić map lub prezentacji rysunkowych, będących częścią składową rozporządzenia, wtedy ich obwieszczenie jest zastępowane w takiej formie, że są one wykładane publicznie do bezpłatnego wglądu ogółu na przeciąg co najmniej 2 tygodni - począwszy od dnia obwieszczenia rozporządzenia - w urzędzie wydającym rozporządzenie w godzinach jego urzędowania. W rozporządzeniu z mocą ustawy należy zwrócić uwagę na obwieszczenie zastępcze. Podczas jego obowiązywania rozporządzenie wraz z obwieszczonymi wg zdania 1 częściami składowymi ma być przechowywane w urzędzie wydającym w celu bezpłatnego wglądu podczas godzin urzędowania. W rozporządzeniu z mocą ustawy należy zwrócić uwagę na możliwość wglądu.
- (10) Naruszenie przepisów ust. 1-6 i 9 nie jest poważne, jeżeli nie jest ono dochodzone pisemnie z podaniem faktów, które powinny uzasadnić to naruszenie, w ciągu roku od dnia obwieszczenia rozporządzenia z mocą ustawy w urzędzie ochrony przyrody, właściwym do wydania rozporządzenia.
- (11) Tymczasowe zabezpieczenie zgodnie z § 22 ust. 3 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG jest realizowane drogą pojedynczego zarządzenia lub w drodze rozporządzenia z mocą ustawy bez procedury uregulowanej ustępami 1 – 7. Wcześniej należy wysłuchać zainteresowane gminy i – o ile nie stoi temu na przeszkodzie jakieś zagrożenie - pozostałe osoby zainteresowane.
- (12) Ustępy 1 – 10 obowiązują odpowiednio dla statutów w myśl § 19. Statuty są obwieszczane zgodnie z lokalnie przyjętym zwyczajem.

§ 21

Biotopy chronione ustawowo

(odn. § 30 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

- (1) Dalszymi ustawowo chronionymi biotopami w myśl § 30 ust. 2 zdanie 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG są:
1. jałowe łąki świeże i łąki górskie,
  2. pełne jam wyspy ze starodrzewem oraz pełne jam pojedyncze drzewa,
  3. serpentynitowe niwy skalne,
  4. łąki z rozproszonymi drzewami owocowymi, sztolnie byłych kopalni oraz leżące w krajobrazie otwartym kamieniste powierzchnie, wąwozy i mury z naturalnych kamieni.
- (2) Wyjątek od § 30 ust. 2 i 3 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG stanowi nienaruszona dopuszczalność wspinaczek skalnych, wykonywanych w sposób respektujący biotopy i w dotychczasowym zakresie przy szczytach wspinaczkowych w Saksońskich Górach Połabskich, w Górach Żytawskich, w Górach Rudawach oraz w krajobrazie Steinicht. Nie dotyczy to wspinaczek po ścianach masywów i o ile przepisy ustawy lub ustalenia przepisów prawnych stanowią inaczej. Za szczyty wspinaczkowe uważane są wolnostojące skały o wysokości co najmniej 10 m, które można zdobyć tylko w drodze wspinaczki, przerzutu lub skoku z sąsiednich formacji skalnych.

- (3) Wyjątek od § 30 ust. 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG stanowią zakazy w myśl § 30 ust. 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG pod warunkiem uregulowań z § 34 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG nie w takim przypadku, gdy na urządzeniach technicznych publicznej gospodarki wodnej, trasach przewodów elektrycznych sieci przesyłowej i rozdzielczej, wysypiskach lub na urządzeniach dopuszczonych do korzystania dla komunikacji publicznej powstał szczególnie chroniony biotop.
- (4) Jeżeli zostaną rozpoczęte lub przeprowadzone działania w myśl § 30 ust. 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG bez koniecznego zezwolenia na przypadek wyjątkowy, można zarządzić ich wstrzymanie. Można zarządzić przywrócenie stanu początkowego, jeżeli stworzenie stanu zgodnego z prawem nie jest możliwe w inny sposób. Jeżeli nie można już przywrócić tego stanu lub przywrócenie to jest możliwe w drodze nieproporcjonalnego nakładu, wtedy można zarządzić przeprowadzenie działań kompensacyjnych w myśl § 15 ust. 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG.
- (5) Wyjątek od § 30 ust. 6 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG obowiązuje w przypadku ustawowo chronionych biotopów, które powstały na powierzchniach, na których dopuszczalne wydobycie bogactw naturalnych zostało ograniczone lub przerwane; ponowne wydobycie wg § 30 ust. 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG nie będzie podjęte w ciągu dziesięciu lat. Okres ten może być w przypadku zezwolenia na działanie górnicze przedłużony do maksymalnie 20 lat, jeżeli rodzaj przedsięwzięcia wydobywczego może wymagać dłuższych przerw takiego działania.
- (6) Przypadek wyjątkowy wg § 30 ust. 3 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG zostanie zastąpiony innym zezwoleniem, niezbędnym jednocześnie wg innych przepisów. Zezwolenie może być udzielone tylko wtedy, gdy istnieją warunki zgodnie z § 30 ust. 3 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG i właściwy zasadniczo urząd ochrony przyrody wyraził zgodę. Decyzje w sprawie procedur wg prawa wodnego, związanych z ochroną przeciwpowodziową są wydawane w porozumieniu z urzędem ochrony przyrody tego samego szczebla administracyjnego. Zgoda urzędu ochrony przyrody obowiązuje jako udzielona, jeżeli w ciągu dwóch miesięcy od wpływu wniosku urzędu udzielającego zezwolenie urząd ochrony przyrody nie wyrazi sprzeciwu. Jeżeli działanie służy niezwłócznemu usunięciu szkód, spowodowanych przez nadzwyczajne wydarzenia, szczególnie przez klęski żywiołowe, wtedy urząd właściwy zgodnie z § 17 ust. 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG do wydania decyzji może żądać od urzędu ochrony przyrody wyrażenia zgody w ciągu 2 tygodni; w takich przypadkach zgoda obowiązuje jako udzielona, jeżeli w ciągu 2 tygodni nie odmówi się jej wydania.
- (7) Urzędy ochrony przyrody prowadzą listy znanych im, szczególnie chronionych biotopów. O wpisie do takiej listy informowane są pisemnie gminy, właściciele parceli oraz, jeżeli są oni znani, inni uprawnieni do użytkowania ze zwróceniem uwagi na zakazy wynikające z przepisów § 30 ust. 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG. Jeżeli jest ponad 5 adresatów, wtedy można w gminie przeprowadzić ogłoszenie publiczne. § 13 ust. 4 zdanie 3 obowiązuje odpowiednio.

§ 21 a

Łączenie biotopów w sieć

(odn. § 21 ust. 6 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

Podczas zachowania i tworzenia elementów strukturalnych krajobrazu, niezbędnych wg § 21 ust. 6 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG do łączenia biotopów w sieć, należy dążyć do przestrzennie zrównoważonego rozłożenia i uwzględnienia – o ile to możliwe – istniejących struktur sieciowych biotopów, szczególnie lasów, obrzeży leśnych, alei, cieków wodnych. Niezbędne elementy strukturalne krajobrazu zostaną przedstawione w planowaniu przestrzennym krajobrazu, o ile jest to możliwe merytorycznie i pod względem skali. Szczególnie wtedy, gdy do dyspozycji funkcji łączenia w sieć nie ma wystarczającej ilości elementów strukturalnych krajobrazu, należy podjąć w ramach stosownych działań długoterminowych porozumienia, środki pielęgnowania krajobrazu, wytyczne planowo-prawne i inne stosowne instrumenty na rzecz powiększenia powierzchni, która będzie przejęta w myśl zdania 1 przez elementy strukturalne krajobrazu.

Część 5

Sieć „Natura 2000”

§ 22

Ochrona Europejskiej Sieci Ekologicznej

„Natura 2000”

(odn. § 32 ust. 4 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

Obszary o znaczeniu wspólnotowym i wybrane Europejskie Obszary Specjalnej Ochrony Ptaków mogą być wyznaczone w drodze rozporządzenia z mocą ustawy przez urząd ochrony przyrody najwyższej instancji z podaniem celów zachowania i odnośnych okręgów ziemskich i miast wydzielonych z powiatu. Rozporządzenie może zawierać działania służące celom utrzymania. Rozporządzenia z mocą ustawy w myśl zdania 1 mają być obwieszczane w Saksońskim Dzienniku Ustaw i Rozporządzeń. § 48 ust. 3 zdanie 2 i § 20 ust. 7 i 9 obowiązują odpowiednio. W przypadku obwieszczenia odszkodowawczego w myśl § 20 ust. 9 należy publicznie wyłożyć również w urzędach ochrony przyrody niższej instancji mapy oraz prezentacje rysunkowe. W momencie obwieszczenia rozporządzenia z mocą ustawy wybrane tereny są obszarami szczególnej ochrony zgodnie z art. 1 lit. I Dyrektywy 92/43/EWG Rady z dnia 21 maja 1992 r. w celu zachowania naturalnych biotopów oraz dziko żyjących zwierząt i roślin (Dz. Urzędowy L 206 z dnia 22 lipca 1992 r., str. 7), zmienionej ostatnio Dyrektywą 2006/105/EG (Dz. Urzędowy L 363 z 20 grudnia 2006 r., str. 368), lub europejskimi obszarami ochrony ptaków w myśl Art. 4 ust. 1 zdanie 4 Dyrektywy 2009/147/EG Parlamentu Europejskiego i Rady z 30 listopada 2009 r. o zachowaniu dziko żyjących gatunków ptaków (Dz. Urzędowy L 20 z 26 stycznia 2010 r., str. 7). Celem takiego postawienia pod ochronę jest zachowanie i przywrócenie korzystnego stanu zachowania podanych w celach zachowania naturalnych typów biotopów lub gatunków zwierząt i roślin na terenach o wspólnotowym znaczeniu oraz gatunków ptaków oraz ich siedlisk w Europejskich Rezerwatach Ptaków. Urząd ochrony przyrody może wydać konieczne zarządzenia w celu realizacji celu ochrony, jeżeli realizacja działań wg zdania 2 nie może być zabezpieczona w inny sposób.

§ 23

Tolerancja i niepewność w zakresie projektów i planów (odn. §§ 34-36 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

- (1) Jeżeli odnośnie dopuszczenia projektu w myśl § 34 ust. 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG przewidziana jest procedura o dopuszczenie łącznie z procedurą ogłoszeniową według innych przepisów prawnych, lub jeżeli będzie ono realizowane przez urząd, wtedy ten urząd jest właściwy również w zakresie rozpatrzenia wg § 34 ust. 1-5 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG. Urząd ten decyduje w porozumieniu z urzędem ochrony przyrody. § 17 ust. 4 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG, § 12 ust. 6 i 7 oraz § 21 ust. 6 zdanie 3-5 obowiązują odpowiednio. Zdanie 1 nie dotyczy procedur wg § 15 Ustawy o ochronie przed szkodliwymi wpływami na środowisko zanieczyszczeń powietrza, dźwięków, wstrząsów lub podobnych zdarzeń (Federalna Ustawa o ochronie przed imisjami – BImSchG) w wersji jej ogłoszenia z dnia 26 września 2002 r. (Federalny Dziennik Ustaw – BGBl. I str. 3830), ostatnio zmienionej artykułem 1 Ustawy z 8 kwietnia 2013 r. (BGBl. I str. 734), w obowiązującej odpowiednio wersji.
- (2) Organem właściwym w zakresie oceny tolerancji planów w myśl § 36 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG jest ta jednostka, która opracowuje plan. § 17 ust. 4 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG i ust. 1 zdanie 2 obowiązują odpowiednio.
- (3) Poza przepisami § 35 nr 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG można również zastosować § 34 ust. 1 i 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG w zakresie działań wg § 35 nr 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG, jeżeli są one prowadzone na powierzchni sąsiadującej z terenem Natura 2000 i przez to mogą znacznie zaszkodzić temu obszarowi.
- (4) W przypadku oddziaływań planów i projektów w myśl przepisów § 34 ust. 1 i § 36 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG na inny kraj związkowy, wtedy tamtejsze właściwe urzędy będą możliwie jak najwcześniej partycypować w procedurze. Ustalenie działań wyrównawczych jest dokonywane w kontakcie z właściwymi urzędami uczestniczącego kraju związkowego. Do składania ustosunkowań i oświadczeń można ustalić stosowne terminy.
- (5) W przypadku oddziaływań na inne państwo członkowskie Unii Europejskiej należy w zakresie procedury uczestnictwa odpowiednio zastosować uregulowania § 8 Ustawy o kompleksowym badaniu oddziaływania na środowisko naturalne (UVPG).

Część 6
Ochrona dziko żyjących gatunków zwierząt i roślin,
ich siedlisk i biotopów

§ 24

Upoważnienia

(odn. § 45 ust. 7 zdanie 4 i § 54 ust. 7 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

- (1) Upoważnienie udzielone przepisami § 45 ust. 7 zdanie 4 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG zostaje przeniesione na Ministerstwo Stanu ds. Środowiska i Rolnictwa.
- (2) Urząd ochrony środowiska niższej instancji może ustalić w drodze rozporządzenia z mocą ustawy lub pojedynczego zarządzenia dla siedlisk zagrożonych w swoim stanie lub surowo chronionych gatunków, szczególnie w zakresie ich lokalizacji, wylęgarni i siedlisk, na określony czas szczególne działania ochronne. Musi być wtedy podany obszar, którego te działania ochronne dotyczą, czas trwania, przedmiot szczególnej ochrony, cel ochrony i konieczne zalecenia i zakazy. W zakresie ochrony siedlisk tych gatunków można uwzględnić okolicę w promieniu do 500 m w celu zabezpieczenia tych siedlisk przed niepokojem i zakłóceniami. Przy tym można ustalić – o ile jest to konieczne – różne zakazy na okres wylęgu i odchowu oraz w pozostałym czasie. Działania ochronne na rzecz siedlisk zagrożonych w swym stanie lub surowo chronionych gatunków w ramach zabudowań są o tyle dopuszczalne, o ile można tego żądać od właściciela.
- (3) Przed wydaniem rozporządzenia z mocą ustawy lub zarządzenia wg ust. 2 właściciele parceli i – o ile są tacy znani – inni uprawnieni do użytkowania muszą być zawczasu pisemnie poinformowani o planowanych uregulowaniach. Jeżeli jest więcej niż 5 adresatów, informacja może być zrealizowana w drodze ogłoszenia publicznego.

§ 25

Pozwolenie na ZOO

(odn. § 42 ust. 5 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

Pozwolenie wg § 42 ust. 2 zdanie 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG obejmuje zezwolenie wg § 11 ust. 1 zdanie 1 nr 2a Ustawy o ochronie zwierząt w wersji jej ogłoszenia z dnia 18 maja 2006 r. (Federalny Dziennik Ustaw: BGBl. I str. 1206, 1313), zmienionej ostatnio artykułem 20 Ustawy z dnia 9 grudnia 2011 r. (Federalny Dziennik Ustaw: BGBl. I str. 1934, 1940), w obowiązującej odpowiednio wersji, o ile pozwolenie to zostanie wydane w porozumieniu z właściwym urzędem ochrony zwierząt. Pozwolenie wg zdania 1 obowiązuje jako udzielone, jeżeli urząd wydający pozwolenie nie oddalił całego wniosku w ciągu 6 miesięcy od dnia jego wpłynięcia. Urząd wydający pozwolenie może przedłużyć ten termin z ważnej przyczyny o maksymalnie 2 miesiące.

§ 26

Zwierzynce

(odn. § 43 ust. 4 i 5 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

- (1) Poza przepisami § 43 ust. 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG zwierzynce mają być tak założone i prowadzone, aby nie przeszkadzały zasadniczo wykonywaniu łowiectwa.
- (2) Ministerstwo Stanu ds. Środowiska i Rolnictwa jest upoważnione do ustalania w drodze rozporządzenia z mocą ustawy, aby wymagania stawiane zgodnie z § 43 ust. 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG, a także ust. 1 nie obowiązywały zwierzynców,
  1. które są pod nadzorem państwowym,
  2. które są urządzone tylko na krótki czas albo zajmują niewielką powierzchnię lub
  3. w których trzymana jest tylko niewielka ilość zwierząt lub trzymane są zwierzęta z niewielkimi wymogami co do warunków ich utrzymania.

Część 7

Rekreacja pośród przyrody i krajobrazu

§ 27

Wejście na obszar krajobrazu odkrytego

(odn. § 59 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

- (1) Na teren krajobrazu pod gołym niebem mogą wchodzić w celu rekreacji bezpłatnie wszyscy. Na teren powierzchni rolnych nie wolno wchodzić w okresie ich użytkowania; jako okres użytkowania obowiązuje okres między wysiewem lub uprawą i żniwami, w przypadku użytków zielonych okres dorostania i spasanania łąk. W przypadku roślin uprawnych, szczególnie w zakresie powierzchni służących celom ogrodnictwa, sadownictwa oraz uprawie wina, można poruszać się przez cały rok tylko po wyznaczonych ścieżkach.
- (2) Do wejścia zalicza się również
  1. jazdę na nartach i sankach (bez silnika), zabawy i temu podobne zajęcia na terenie krajobrazu odkrytego,
  2. jazdę rowerem na przewidzianych do tego ścieżkach oraz poruszanie się na wózku inwalidzkim; pieszych nie wolno ani nagabywać ani w inny sposób im przeszkadzać.
- (3) Przepisy dotyczące wejścia do lasu, ogólnego użytkowania wód i dróg publicznych oraz przepisy uregulowania w zakresie ruchu drogowego, rybołówstwa i łowiectwa pozostają nienaruszone.

§ 28

Ograniczenia w zakresie prawa wejścia (odn. § 59 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

- (1) Prawo do wejścia nie obejmuje przejazdu pojazdem mechanicznym, biwakowania, stawiania oraz parkowania pojazdów.
- (2) Jazda konna i prowadzenie pojazdów z zaprzęgiem są dozwolone tylko na odpowiednich ścieżkach i szczególnie wyodrębnionych powierzchniach. Nie wolno korzystać z oznakowanych dróg wędrownych, ścieżek sportowych i edukacyjnych oraz uznanych dla celów odpoczynku ludności miejsc zabaw i łąk do leżakowania, o ile nie jest to wyraźnie dozwolone za pomocą odpowiednich tablic lub oznakowań. Gminy powinny w porozumieniu z urzędem ochrony przyrody niższej instancji wyznaczyć na obszarze regionu Parku Narodowego Szwajcaria Saksońska lub rezerwatu biosfery ze szczególnym uwzględnieniem celu ochrony wraz z podanym w § 15 ust. 2 lub § 16 ust. 2 zarządem oraz w parkach przyrody wraz z podanym w § 17 zarządem parku krajobrazowego odpowiednie ścieżki i powierzchnie (sieć tras jazdy konnej); oznakowanie w przypadku parceli prywatnych wymaga akceptacji ze strony właściciela.
- (3) Zorganizowane imprezy, jak masowe wędrowki, są dozwolone tylko na ścieżkach publicznych. Imprezy motocyklowe mogą być dozwolone, jeżeli nie stoją temu na przeszkodzie interesy ochrony przyrody i pielęgnowania krajobrazu albo inne interesy publiczne lub prywatne.
- (4) Urząd ochrony przyrody niższej instancji może w drodze rozporządzenia z mocą ustawy lub pojedynczego zarządzenia ograniczyć lub uchylić prawo wejścia z przyczyn ochrony przyrody, ochrony pól, w celu realizacji prac pielęgnacyjnych, regulowania ruchu rekreacyjnego oraz z innych jeszcze przyczyn obligatoryjnych. Zarządzenie pojedyncze może być zrealizowane w drodze ograniczeń w myśl § 29 ust. 2.

§ 29

Dopuszczalność ograniczeń w krajobrazie odkrytym (odn. § 59 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

- (1) Właściciel parceli lub inny uprawniony do użytkowania może zabronić wg ust. 2 ogółowi wejścia na teren parceli, leżącej w krajobrazie odkrytym, jeżeli i o ile:
  1. dotyczy to parceli zabudowanej domostwem, wokół domostwa i związanej z tym przestrzenią i rzeczowo części parceli zabudowanej lub niezabudowanej. Odpowiednio obowiązuje to w przypadku parceli wykorzystywanych do celów działalności gospodarczej,
  2. należy się obawiać, że w parceli zostaną wyrządzone znaczne szkody lub będzie ona zanieczyszczona albo powstaną szkody w zakresie roślin uprawnych lub
  3. ograniczenia tego wymagają cele rolnictwa, leśnictwa i gospodarki rybnej, wykonywania łowiectwa lub dozwolonych imprez sportowych albo z powodu innych obligatoryjnych przyczyn.

- (2) Ograniczenie ma być realizowane w drodze ogrodzenia oraz innych wyraźnie widocznych przeszkód lub za pomocą tablic.
- (3) Jeżeli stworzenie ograniczenia w krajobrazie odkrytym wymaga urzędowego pozwolenia zgodnie z innymi przepisami prawnymi, wtedy jest ono wydawane w porozumieniu z urzędem ochrony przyrody, o ile prawo federalne nie stanowi inaczej. W pozostałych sytuacjach ograniczenie w krajobrazie odkrytym wymaga zezwolenia ze strony urzędu ochrony przyrody. Wyjątek od tego stanowią ograniczenia w zakresie intensywnie użytkowanych powierzchni przedsiębiorstw rolnych, ogrodzenia pastwisk i obszarów zwierzyny łownej. Zgoda wg zdania 1 lub zezwolenie wg zdania 2 obowiązują jako udzielone, jeżeli w ciągu dwóch miesięcy od dnia wpłynięcia do urzędu ochrony przyrody prośby lub wniosku nie zostanie wyrażony sprzeciw.
- (4) Urząd ochrony przyrody może zarządzić usunięcie bezprawnie postawionych ograniczeń, o ile w tej sprawie organem właściwym nie jest organ w myśl ust. 3 zdania 1.

§ 30

Przejścia

(odn. § 59 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

Urząd ochrony przyrody może zarządzić zrobienie przejścia dla ogółu na parceli, na teren której nie wolno swobodnie wchodzić wg podanych powyżej przepisów, jeżeli inne części krajobrazu odkrytego, a w szczególności obszary rekreacyjne, atrakcje przyrodnicze, las lub wody nie można osiągnąć w inny, stosowny sposób, i jeżeli przez to prawa właściciela lub innych uprawnionych do użytkowania ucierpią tylko nieznacznie.

§ 31

Obowiązki sektora publicznego

(odn. § 62 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

Poza przepisami § 62 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG urząd ochrony przyrody może zarządzić w porozumieniu z właściwym urzędem ds. gospodarki wodnej oddanie do użytku w celach rekreacyjnych i usunięcie rzeczywistych ograniczeń w zakresie swobodnego wejścia na teren pasów przybrzeżnych wód publicznych. Jeżeli będzie przez to ograniczone prawo użytkowania lub własność w takim stopniu, że wykracza to poza powiązanie socjalne własności, wtedy uprawniony ma prawo do odszkodowania stosownie do wskazań § 40.

Część 8

Współdziałanie ze strony uznanych stowarzyszeń ekologicznych

§ 32

Uznane stowarzyszenia ekologiczne

(odn. § 63 ust. 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

- (1) W odróżnieniu od postanowień § 63 ust. 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG uznany stowarzyszenie ekologiczne jest w myśl tej Ustawy oraz w myśl § 63 ust. 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG stowarzyszenie uznane przez Wolny Kraj Związkowy Saksonię wg § 3 Ustawy o przepisach uzupełniających do środków zaskarżenia w sprawach środowiska wg Dyrektywy Wspólnoty Europejskiej 2003/35/EG (Ustawa o środkach zaskarżenia w sprawach środowiska – UmwRG) w wersji obwieszczenia z 8 kwietnia 2013 r. (Federalny Dziennik Ustaw (BGBl.) I str. 753), zmienionej, w obowiązującej odpowiednio wersji, które zgodnie ze swym statutowym zakresem działania za zadanie kluczowe przyjęło wspieranie celów ochrony przyrody i pielęgnowania krajobrazu oraz realizując ten zakres zadań działa oraz posiada struktury na terenie całego kraju.
- (2) Uznanie oraz cofnięcie i odwołanie uznania są wydawane przez urząd ochrony przyrody najwyższej instancji i publikowane w Saksońskim Dzienniku Urzędowym.

§ 33

Prawa do współdziałania

(odn. § 63 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG)

- (1) Zgodnie z § 63 ust. 2 nr 8 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG prawa do współdziałania ze strony uznanych stowarzyszeń ekologicznych istnieją także przed udzieleniem zwolnień od zaleceń i zakazów na rzecz ochrony rezerwatów krajobrazowych i powierzchniowych pomników przyrody.
- (2) Stowarzyszenie ma być zawczasu informowane pisemnie przez właściwy urząd o zamierzeniach, projektach i procedurach administracyjnych w myśl § 63 ust. 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG oraz ust. 1, przy czym należy udzielić stosownego terminu ustosunkowania. W przypadku procedur z udziałem sektora publicznego wystarczy poinformowanie stowarzyszenia ekologicznego o wyłożeniu do wglądu publicznego. Jeżeli stowarzyszenie ekologiczne lub krajowa grupa robocza „Ochrona przyrody” wyraziły swój pogląd w terminie, wtedy zostaną one powiadomione o przyczynach zasadniczych, o ile w ich sprawie nie spełniono prośby.

§ 34

Środki zaskarżenia

(odn. § 64 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

Uznane stowarzyszenia ekologiczne mogą złożyć środki zaskarżenia również wobec zwolnień od zakazów i nakazów w zakresie ochrony powierzchniowych pomników przyrody pod warunkami podanymi w § 64 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG.

§ 35

Wspieranie stowarzyszeń ekologicznych i udzielanie im zleceń

- (1) Wolny Kraj Związkowy Saksonia może udzielać uznanym stowarzyszeniom ekologicznym dotacji lub zwrotu wydatków stosownie do stojących do dyspozycji środków budżetowych z tytułu usług, które leżą w publicznym interesie ochrony przyrody oraz pielęgnowania krajobrazu. Dotyczy to szczególnie:
1. nabywania parceli,
  2. prac wstępnych w zakresie wyznaczania nowych rezerwatów, o ile istnieje zlecenie ze strony właściwego urzędu ochrony przyrody,
  3. badania i publikacje w interesie nauki lub w celu uświadomienia ogółu w zakresie spraw ochrony przyrody i pielęgnowania krajobrazu.
  4. opieka nad rezerwatami przyrody lub obiektami chronionymi.
- (2) W porozumieniu ze stowarzyszeniami ekologicznymi właściwy urząd ochrony przyrody może im zlecać również bez zwrotu kosztów aż do odwołania realizację działań w zakresie prac pielęgnacyjnych oraz rozwojowych. Przy tym należy rozgraniczyć w odniesieniu do stowarzyszenia uprawnienia urzędu, pełnomocników ds. ochrony przyrody i strażników ochrony przyrody. Uprawnień państwowych nie można przenosić na osoby trzecie. Odpowiednio obowiązuje to w zakresie realizacji określonych zadań z zakresu ochrony gatunków, jeżeli powierzy się je jednemu, dostatecznie fachowo wykształconemu członkowi stowarzyszenia ekologicznego.
- (3) Stowarzyszenie ekologiczne, opiekujące się rezerwatem przyrody lub obiektem chronionym, ma być wysłuchane bez uszczerbku dla § 36 ust. 1 zdanie 2 przed zmianą lub uchynieniem zarządzenia w sprawie ochrony oraz przed udzieleniem wyjątków lub zezwoleń.
- (4) Ustępy 1 i 2 mogą być zastosowane, szczególnie według zaleceń dyrektyw wspierania, również wobec innych stosownych osób prawnych, o ile gwarantują one w pojedynczych przypadkach przepisowe wypełnienie zadań.
- (5) Wolny Kraj Związkowy Saksonia może udzielić Krajowemu Związkowi Stowarzyszeń ds. pielęgnowania krajobrazu Saksonii wsparcia finansowego odpowiednio do stojących do dyspozycji środków budżetowych z tytułu utrzymania struktur na terenie całego kraju w celu realizacji szczególnie następujących zadań:
1. inicjowanie działań na rzecz wdrażania regionalnych i całokrajowych koncepcji ochrony gatunków,
  2. inicjowanie działań na rzecz wdrażania ponadpowiatowych całokrajowej sieci biotopów,
  3. inicjowanie działań na rzecz zabezpieczenia koherencji Europejskiego Systemu Ochrony Terenów „Natura 2000” łącznie z opracowaniem powiatowych i regionalnych koncepcji wdrażania.

§ 36

Krajowa Grupa Robocza ds. Ochrony Przyrody

- (1) Uznane stowarzyszenia ekologiczne mogą współdziałać w ramach Krajowej Grupy Roboczej ds. Ochrony Przyrody. Z uprawnień współdziałania, uregulowanych przepisami § 63 ust. 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG i § 33 ust. 1, Grupa Robocza może skorzystać na zlecenie wszystkich lub kilku uznanych stowarzyszeń.
- (2) Urzędy ochrony przyrody mają wezwać Krajową Grupę Roboczą ds. Ochrony Przyrody do przedkładania propozycji w zakresie powoływania członków do zespołu doradczego ochrony przyrody wg § 42 oraz do opiekowania się rezerwatami przyrody.
- (3) Wolny Kraj Związkowy Saksonia partycypuje w ramach stojących do dyspozycji środków budżetowych w kosztach zarządu i wydatkach, przypadających z tytułu pracy koordynacyjnej Krajowej Grupy Roboczej ds. Ochrony Przyrody oraz ustosunkowań, przedkładanych jako Krajowa Grupa Robocza.

Część 9

Wiązanie własności, zwolnienia

§ 37

Obowiązek udzielenia informacji

(odn. § 65 ust. 3 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

- (1) Urzędy ochrony przyrody oraz policyjna służba wykonawcza mogą w celu przygotowania i realizacji działań według tej Ustawy wymagać od osób fizycznych i prawnych, ale też od osób prawa publicznego, udzielenia niezbędnych informacji. Osoba zobowiązana do udzielenia informacji może odmówić udzielenia odpowiedzi na takie pytania, przez które mogłaby ona siebie samą lub jednego z podanych w § 383 ust. 1 nr 1-3 kodeksu postępowania cywilnego członków rodziny, w wersji obwieszczenia z dnia 5 grudnia 2005 r. (Federalny Dziennik Ustaw: BGBl. I str. 3203, 2006 I str. 431, 2007 I str. 1781), zmienionej ostatnio artykułem 4 Ustawy z 11 marca 2013 r. (Federalny Dziennik Ustaw: BGBl. I str. 434, 438), w obowiązującej odpowiednio wersji, narazić na ściganie karne lub proces wg Ustawy o wykroczeniach w wersji obwieszczenia z dnia 19 lutego 1987 r. (Federalny Dziennik Ustaw: BGBl. I str. 602), zmienionej ostatnio artykułem 2 Ustawy z 29 lipca 2009 r. (Federalny Dziennik Ustaw: BGBl. I str. 2363, 2354), w obowiązującej odpowiednio wersji.
- (2) Urzędnicy i pełnomocnicy urzędów ochrony przyrody, urzędów specjalistycznych, gmin oraz policyjnej służby wykonawczej są uprawnieni w celu przygotowania i realizacji działań w zakresie ochrony przyrody i pielęgnowania krajobrazu do wejścia w godzinach dziennych lub wjechania stosownymi drogami na teren parceli. Mogą oni w ramach zdania 1 przeprowadzać tam ankietowanie, obserwacje fachowe w zakresie ochrony przyrody, pomiary i badania ziemi oraz podobne czynności służbowe. Za godzinyienne rozumie się czas w godz. 6:00 – 22:00. Na teren parceli pośród krajobrazu otwartego lub w lesie może wejść w celu przeprowadzenia facho-

wych obserwacji związanych z ochroną przyrody podany w zdaniu 2 krąg osób również w porze nocnej, przy czym należy unikać zakłóceń w zakresie wykonywania łowiectwa. Podstawowe prawo obywatelskie nienaruszalności mieszkania (artykuł 13 konstytucji oraz artykuł 30 konstytucji Wolnego Kraju Związkowego Saksonii) zostają ograniczone pod tym względem zdaniami 1-3. Właściciele lub inni uprawnieni mają być zawczasu i w odpowiedni sposób poinformowani, jeszcze przed realizacją pomiarów, badań ziemi oraz podobnych czynności służbowych; powiadomienie może być w formie ogłoszenia publicznego, jeżeli działania ze względu na ich specyfikę muszą objąć dużą ilość parceli. W przypadku ryzyka zwłoki można zrezygnować z powiadomienia. Po zakończeniu czynności służbowych należy, o ile jest to możliwe, przywrócić stan początkowy.

- (3) Dowód służbowy, wystawiony urzędnikowi lub pełnomocnikowi, lub inny dokument potwierdzający zlecenie, ma być okazany na żądanie.
- (4) Jeżeli właściciel lub inny uprawniony do użytkowania dozna w wyniku działania dopuszczonego zgodnie z ust. 2 bezpośredniego uszczerbku na majątku, wtedy ma być ono wyrównane stosownie do zaleceń § 68 ust. 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG i § 40 ust. 1 w formie godziwego odszkodowania pieniężnego.

§ 38

Prawo pierwokupu

(odn. § 66 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG)

§ 66 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG nie ma zastosowania.

§ 39

Zwolnienia

(odn. § 67 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

Zwolnienie jest realizowane w drodze niezbędnego jednocześnie wg innych przepisów pozwolenia, o ile prawo federalne nie stanowi inaczej. Pozwolenia wolno

udzielić tylko wtedy, gdy istnieją warunki wymienione w § 67 ust. 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG i właściwy urząd ochrony przyrody lub gmina wyraziły swoją zgodę. § 21 ust. 6 zdanie 4 i 5 znajduje odpowiednie zastosowanie. Decyzje odnośnie procedur według prawa wodnego związanych z ochroną przeciwpowodziową są wydawane w porozumieniu z urzędem ochrony przyrody tego samego szczebla administracyjnego.

§ 40

Odszkodowanie i wyrównanie w celu złagodzenia rażącej surowości (odn. § 68 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG)

- (1) Odszkodowanie ma być udzielone stosownie do § 68 ust. 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG szczególnie wtedy, jeżeli i o ile ze względu na postanowienia nakazujące i zakazujące w wyniku postawień pod ochronę (§§ 23-29 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG, §§ 13-19, 22) lub w celu ochrony określonych biotopów (§ 30 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG, § 21)
  1. konieczna jest rezygnacja z dotychczasowych prawnych użytkowań parceli lub znaczne ich ograniczenie,
  2. dewaluują się wydatki, które były poczynione na rzecz planowanych, dotychczas zgodnych z prawem użytkowań parceli w zaufaniu godnym ochrony, że i nadal pozostaną one legalne,
  3. obciążenia i koszty zagospodarowania parceli nie mogą być wyrównane z jej dochodów i innych korzyści również w przewidywalnej przyszłości oraz pozostałe jednostki gospodarcze, do których należą parcele, niechybnie doznają znacznego uszczerbku.
- (2) Do odszkodowania zobowiązany jest Wolny Kraj Związkowy Saksonia. Jeżeli statut ma skutki w myśl § 68 ust. 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG lub ust. 1, wtedy do odszkodowania zobowiązana jest gmina.
- (3) O ile Wolny Kraj Związkowy Saksonia zobowiązany jest do odszkodowania, wtedy w zakresie świadczenia i ustalenia odszkodowania właściwy jest urząd ochrony przyrody najwyższej instancji. W zakresie roszczenia odszkodowawczego decyduje właściwy urząd wg zasady, jeżeli ograniczenie uprawnień właściciela opiera się na akcie administracyjnym. Decyzja jest wydawana razem z decyzją o działaniach, ograniczających użytkowanie. Działaniem ograniczającym użytkowanie jest także oddalenie wniosku o wyjątek lub zwolnienie od żądań tej Ustawy, federalnej Ustawy o ochronie przyrody lub przepisów wydanych na podstawie tych ustaw. W przypadku zdania 2 decyzja w kwestii udzielenia odszkodowania jest wydawana w porozumieniu z urzędem ochrony przyrody wyższej instancji, jeżeli inne przepisy prawne nie stanowią inaczej.
- (4) Poza przepisami § 68 ust. 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG odszkodowanie może polegać również na oddaniu do dyspozycji powierzchni zastępczych; w przypadku ust. 1 nr 3 odszkodowanie powinno być udzielone jako pożyczka, jeżeli należy się liczyć z tym, że brakujące sumy zostaną wyrównane przez późniejsze zyski. Jeżeli nie można już, uwzględniając powstałe ograniczenia w zakre-

się użytkownika, wymagać od właściciela zatrzymania parceli, może on wymagać częściowego lub całkowitego przejęcia parceli. Wolny Kraj Związkowy Saksonia, a w przypadku ust. 2 zdanie 2 gmina, może powierzyć przejęcie działki innej korporacji prawa publicznego.

- (5) Jeżeli z powodu tej Ustawy lub w wyniku działań na podstawie federalnej Ustawy o ochronie przyrody, tej Ustawy lub wydanych na podstawie tej Ustawy przepisów właściciel lub uprawniony do użytkownika ma znaczne trudności w użytkowaniu rolnym, leśnym lub w zakresie gospodarki rybnej parceli i jeżeli prowadzi to do szczególnego obciążenia bez osiągnięcia jednak wymiaru zgodnie z § 68 ust. 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG, wtedy można udzielić zainteresowanemu stosownie do stojących do dyspozycji środków budżetowych godziwe wyrównanie pieniężne (wyrównanie rażącej surowości. Ust. 2 obowiązuje odpowiednio. W odróżnieniu od § 68 ust. 4 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG wyrównanie może być realizowane w formie cyklicznych świadczeń lub oddania do dyspozycji powierzchni zastępczych. Bliższe detale, szczególnie odnośnie podstaw wyrównania rażącej surowości, podania właściwego urzędu oraz procedury, są regulowane rozporządzeniem z mocą ustawy Ministerstwa Stanu ds. środowiska i Rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem Stanu ds. Finansów.
- (6) Jeżeli żyjąca na wolności zwierzyzna, wymienionych w załączniku IV lit. a Dyrektywy 92/43/EWG gatunków, jak: wilk (*canis lupus*), niedźwiedź (*ursus arctos*) lub ryś (*lynx lynx*) wyrządzi szkody, wtedy poszkodowanemu może być wypłacone - w odróżnieniu od § 68 ust. 4 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG oraz stosownie do stojących do dyspozycji środków budżetowych – wyrównanie szkody. Zapłata jest tylko wtedy realizowana, jeżeli poszkodowany podjął wszystkie możliwe środki zaradcze zapobiegające szkodzie. Wyrównanie jest przyznawane na wniosek przez urząd ochrony przyrody wyższej instancji.

§ 41

Wywłaszczenie

(odn. § 68 ust. 3 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG)

- (1) Wywłaszczenie parceli i praw temu równych, które
1. leżą nie tylko na terenie przejściowo zabezpieczonych rezerwatów, parków narodowych lub rezerwatów biosfery,
  2. są potrzebne do realizacji działań ochrony przyrody i pielęgnowania krajobrazu, niezbędnie koniecznych do zachowania europejskich i federalnych przepisów prawnych,
  3. graniczą z wodami powierzchniowymi i leżą w pasach ochronnych (§ 61 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG),
- jest dopuszczalne, jeżeli i o ile jest to konieczne z powodu ochrony przyrody, pielęgnowania krajobrazu lub zabezpieczenia rekreacji, a celu nie można osiągnąć w inny możliwy sposób, szczególnie wtedy, gdy nabycie z wolnej ręki na stosownych warunkach nie powiodło się.

- (2) Uprzywilejowanym w zakresie wyłączenia może być Wolny Kraj Związkowy Saksonia, okręgi ziemskie, gminy lub uznane wg § 32 ust. 1 stowarzyszenia ekologiczne. Kompetencje i procedury zależą od przepisów Saksońskiej Ustawy o wyłączeniach i odszkodowaniach (SächsEntEG) z 18 lipca 2001 r. (Saksoński Dziennik Ustaw i Rozporządzeń: SächsGVBl. str. 453), zmienionej artykułem 19 Ustawy z 27 stycznia 2012 r. (Saksoński Dziennik Ustaw i Rozporządzeń: SächsGVBl. str. 130, 141), w obowiązującej odpowiednio wersji.
- (3) Poszkodowany ma prawo do stosownego odszkodowania pieniężnego. W zakresie wymiaru odszkodowania obowiązuje § 4 ust. 1 Saksońskiej Ustawy o wyłączeniach i odszkodowaniach: SächsEntEG.

Część 10

Ekologiczny zespół doradczy, służba na rzecz ochrony przyrody, kształcenie i podnoszenie kwalifikacji

§ 42

Ekologiczne zespoły doradcze

- (1) W celu naukowego i fachowego doradztwa w urzędzie ochrony przyrody najwyższej instancji zostanie utworzony zespół doradczy złożony z pracujących społecznie, niezależnych rzeczoznawców, nie podlegających żadnym poleceniom. W urzędzie ochrony przyrody wyższej i niższej instancji mogą być utworzone zespoły doradcze. Kierownik urzędu ochrony przyrody lub ustalony przez niego zastępca przewodniczy zespołowi doradczemu. Zarząd podlega urzędowi ochrony przyrody, który powołuje ten zespół i ponosi jego koszty.
- (2) Urząd ochrony przyrody ma informować zespół doradczy o wszystkich zasadniczych i ważnych projektach i działaniach, które dotyczą problematyki ochrony przyrody i pielęgnowania krajobrazu.
- (3) Bliższe detale, szczególnie w zakresie liczby członków, ich powołania oraz odwołania, skład zespołów doradczych oraz zwroty wydatków tych członków reguluje Ministerstwo Stanu ds. Środowiska i Rolnictwa w drodze rozporządzeń z mocą ustawy.

§ 43

Służba na rzecz ochrony przyrody

- (1) Urzędy ochrony przyrody niższej instancji powinny ustanowić właściwe osoby na honorowych powiatowych pełnomocników oraz pomocników ds. ochrony przyrody na okres pięciu lat. Urząd ochrony przyrody wyższej instancji może ustanowić krajowych pełnomocników ds. ochrony przyrody. Możliwe jest ponowne ustanowienie. Członkowie zespołu doradczego, urzędy fachowe i uznane stowarzyszenia ekologiczne mają prawo do zgłaszania propozycji; mają być one wysłuchane przed każdym odwołaniem osób, które one zaproponowały.

(2) Pomocnicy ds. ochrony przyrody są pod nadzorem urzędu ochrony przyrody, który ich ustanowił. Opiekuje się nimi fachowo oraz są instruowani przez powiatowych pełnomocników ds. ochrony przyrody. Ustęp 8 jest nienaruszony.

(3) Pełnomocnicy ds. ochrony przyrody i pomocnicy ds. ochrony przyrody mają za zadanie:

1. nadzorowanie chronionych części przyrody i krajobrazu oraz przeprowadzanie lub nadzorowanie ustalonych działań w zakresie pielęgnownania i rozwoju,
2. obserwowanie przyrody i krajobrazu i zapobieganie szkodom i niebezpieczeństwom lub, tam gdzie jest to możliwe lub dopuszczalne, informowanie właściwego urzędu ochrony przyrody,
3. dostarczanie sprawozdań do dokumentacji w ramach ich obszaru właściwości.

Pomocnicy i pełnomocnicy ds. ochrony przyrody noszą odznaki służbowe.

(4) Z tytułu ich pracy pełnomocnicy ds. ochrony przyrody otrzymują ryczałtowe odszkodowanie kosztów i zwrot powstałych kosztów podróży. Pomocnicy ds. ochrony przyrody otrzymują zwrot kosztów podróży, jeżeli istnieje pojedyncze zlecenie urzędu ochrony przyrody. Poza tym mogą im być zwrócone na wniosek koszty powstałe w ramach ich pracy.

(5) Dla szczególnych zadań lub określonych obszarów mogą być ustanowione kompetentne osoby jako etatowi strażnicy ochrony przyrody. W ramach ich pola działania mają oni następujące zadania:

1. informowanie zwiedzających krajobrazu odkrytego o przepisach ochrony przyrody i krajobrazu,
2. nadzorowanie zachowania i forsowania przepisów podanych w numerze 1,
3. powstrzymywanie popełniania czynów zagrożonych karą lub grzywną oraz współdziałanie przy ściganiu uchybień.

(6) W celu zrealizowania zadań wymienionych w ust. 3 i 5 pełnomocnicy ds. ochrony przyrody i strażnicy ochrony przyrody są uprawnieni do:

1. wchodzenia na teren rezerwatów przyrody i innych powierzchni chronionych oraz obiektów także poza ścieżkami,
2. zatrzymania osoby w celu ustalenia danych osobowych w przypadku, gdy spotkano ją podczas naruszenia prawa lub jest ona o to podejrzana,
3. doprowadzenia osoby zatrzymanej do komisariatu policji, jeżeli stwierdzenie danych osobowych na miejscu nie jest możliwe lub przypuszcza się, że informacje te nie są prawdziwe,
4. przejściowego wydalenia osoby z miejsca lub przejściowego zabronienia wejścia na jakieś miejsce,
5. zabezpieczenia szczególnie chronionych zwierząt i roślin lub ich części, które zostały bezprawnie wyjęte.

Zdanie 1 nr 1 i 2, 4 i 5 obowiązuje również pomocników ds. ochrony przyrody ustanowionych wg ust. 1 w zakresie powierzonych im zadań. Pełnomocnicy ds. ochrony przyrody, strażnicy ochrony przyrody i pomocnicy ds. ochrony przyrody mogą korzystać z tych uprawnień tylko wtedy, gdy posiadają przy sobie dokument potwierdzający ich ustanowienie. Są oni zobowiązani do okazania go.

- (7) Strażnicy ochrony przyrody są ustanawiani przez urząd ochrony przyrody wyższej instancji. Mogą oni realizować czynności służbowe tylko w przydzielonym im rzeczowym lub lokalnym zakresie kompetencji. Podczas wykonywania swoich czynności muszą nosić odznaki służbowe oraz muszą posiadać legitymację służbową, którą podczas podejmowania czynności służbowych należy okazać na żądanie.
- (8) W celu wykonania ich zadań strażnikom ochrony przyrody mogą być przydzieleni wg ust. 5 pomocnicy honorowi. Przysługują im uprawnienia zgodnie z ust. 6 zdanie 1 nr 1, 2, 4 i 5. Odpowiedzialność ponosi strażnik ochrony przyrody. Ust. 7 zdanie 2 obowiązuje odpowiednio.
- (9) Ministerstwo Stanu ds. Środowiska i Rolnictwa reguluje w drodze rozporządzenia z mocą ustawy bliższe zasady nadzoru służbowego i fachowego nad strażnikami ochrony przyrody oraz stosunków służbowych i prawnych osób pracujących w służbie ochrony przyrody oraz projektowanie odznak i legitymacji służbowych.

§ 44

Placówki edukacji i podnoszenia kwalifikacji w zakresie ochrony przyrody i pielęgnowania krajobrazu

- (1) Wolny Kraj Związkowy Saksonia może założyć i wspierać placówkę szkolenia i podnoszenia kwalifikacji w zakresie ochrony przyrody i pielęgnowania krajobrazu.
- (2) Zadaniem tej placówki są szczególnie:
  1. przekazywanie najnowszych wyników naukowych w zakresie tej dziedziny fachowej oraz aktualnego stanu prawa dotyczącego środowiska i praktyki administracyjnej podczas szkoleń i kursów podnoszenia kwalifikacji społeczeństwa oraz specjalnych kręgów fachowców,
  2. informowanie społeczeństwa we właściwy sposób o problemach z zakresu ochrony przyrody i pielęgnowania krajobrazu, wspieranie zrozumienia w zakresie odpowiedzialności człowieka w myśl § 2 ust. 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG oraz inicjowanie i wspomaganie pracy informacyjnej innych jednostek.
- (3) Placówka współpracuje ściśle z instytucjami naukowymi, szczególnie uczelniami wyższymi, z Krajowym Urzędem ds. Środowiska, Rolnictwa i Geologii oraz z lokalnymi stacjami ochrony przyrody, których odpowiedzialnymi podmiotami są okręgi ziemskie, komunalne związki służące określonym celom, związkom ds. pielęgnowania krajobrazu oraz stowarzyszeniom ds. ochrony przyrody.

§ 45

Fundusz ochrony przyrody

- (1) Fundusz ochrony przyrody, utworzony zgodnie z § 3 ust. 2 Ustawy o utworzeniu Saksońskiej Fundacji Krajowej Przyroda i Środowisko z dnia 16 października 1992 r. (Saksoński Dziennik Ustaw i Rozporządzeń: SächsGVBl. str. 465), zmienionej ostatnio

artykułem 9 Ustawy z dnia 12 grudnia 2012 r. (Saksoński Dziennik Ustaw i Rozporządzeń: SächsGVBl. str. 725, 732) w obowiązującej odpowiednio wersji, wspiera starania i działania na rzecz ochrony, utrzymania i pielęgnowania przyrody i krajobrazu jako naturalnych podstaw wszelkiego życia oraz na rzecz ogólnego zrozumienia spraw związanych z ochroną przyrody w nauce, edukacji i ogóle społeczeństwa. Tutaj przypadają szczególnie następujące zadania:

1. inicjowanie badań naukowych oraz wspieranie badań modelowych w zakresie specjalnych dziedzin ochrony przyrody i pielęgnowania krajobrazu,
  2. wspomaganie i wspieranie działań informacyjnych, kształcenia i podnoszenia kwalifikacji,
  3. osobiste prowadzenie lub wspieranie korporacji terenowych albo uznanych stowarzyszeń ekologicznych w zakresie dzierżawy, nabywania i wszelkich innych cywilnoprawnych zabezpieczeń parceli dla celów ochrony przyrody i pielęgnowania krajobrazu,
  4. inicjowanie i wspieranie działań pielęgnacyjnych i rozwojowych na terenach chronionych lub innych obszarach, nie postawionych formalnie pod ochronę,
  5. wspieranie prac naukowych i innych badań oraz publikacji, interesujących społeczeństwo.
- (2) Do funduszu ochrony przyrody płyną szczególnie dotacje osób trzecich, dochody ze zbiórek i imprez, wpływy z zapłat odszkodowawczych (§ 15 ust. 6 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG) i inne wsparcia docelowe.

Część 11

Organizacja i kompetencje

§ 46

Urzędy ochrony przyrody

(1) Urzędami ochrony przyrody są:

1. Ministerstwo Stanu ds. Środowiska i Rolnictwa jako urząd ochrony przyrody najwyższej instancji,
2. Saksońska Dyrekcja Krajowa jako urząd ochrony przyrody wyższej instancji,
3. urzędy starostwa oraz miast wolnych od powiatu jako urzędy ochrony przyrody niższej instancji.

(2) Fachowymi urzędami ochrony przyrody są:

1. Krajowy Urząd ds. Środowiska, Rolnictwa i Geologii,
2. Państwowy Zakład Sachsenforst jako urząd właściwy w zakresie dużych obszarów chronionych w parkach narodowych, regionu Parku Narodowego Szwajcaria Saksońska i na obszarach chronionych „Königsbrücker Heide“ i „Gohrischheide und Elbniederterrasse Zeithain“ oraz na terenie rezerwatów biosfery,
3. Państwowy Zakład ds. Środowiska i Rolnictwa „Staatliche Betriebsgesellschaft für Umwelt und Landwirtschaft“.

Zadania urzędów ochrony przyrody ustala urząd ochrony przyrody najwyższej instancji w drodze rozporządzenia z mocą ustawy.

§ 47

Ogólna właściwość

- (1) O ile nie postanowiono inaczej, właściwy jest urząd ochrony przyrody niższej instancji.
- (2) Urząd ochrony przyrody wyższej instancji może oświadczyć, że jest organem właściwym, gdy:
  1. urząd ochrony przyrody niższej instancji działa wbrew wydanemu poleceniu lub nie zachowuje terminu jego wykonania,
  2. istnieje ryzyko zwłoki i urząd ochrony przyrody niższej instancji nie nadąża z ingerencją.
- (3) Jeżeli sprawa podlega właściwości lokalnej kilku urzędów ochrony przyrody, wtedy właściwym urzędem jest ten organ, w zakres kompetencji którego przypada kluczowe znaczenie danej sprawy. W przypadku wątpliwości decyduje wspólny urząd ochrony przyrody wyższej instancji, który może również oświadczyć, że sam jest kompetentny w danej sprawie.
- (4) Zadania powierzone okręgom ziemskim i miastom wolnym od powiatu są zadaniami nakazowymi. Prawo udzielenia poleceń jest nieograniczone.

§ 48

Kompetencje w zakresie stawiania pod ochroną

- (1) Organem właściwym odnośnie postawienia pod ochronę zgodnie z §§ 13 ust. 1, § 18 zdanie 1 i § 19 ust. 1 zdanie 1 jest:
  1. w zakresie parków narodowych, narodowych monumentów przyrody i rezerwatów biosfery – urząd ochrony przyrody najwyższej instancji,
  2. w zakresie rezerwatów przyrody, rezerwatów krajobrazowych, pomników przyrody i parków przyrody – urzędy ochrony przyrody niższej instancji,
  3. w zakresie chronionych części składowych krajobrazów – gminy.Jeżeli postawienie pod ochronę jako rezerwat przyrody służy ochronie obszarów objętych projektem „Natura 2000”, wtedy wykazanie tego obszaru oraz zmiana rozporządzenia o rezerwacie przyrody wymagają zgody urzędu ochrony przyrody wyższej instancji.
- (2) Ustęp 1 obowiązuje odpowiednio w zakresie udzielenia zwolnień wg § 67 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG oraz w zakresie oświadczenia zgody w myśl § 39, o ile rozporządzenie z mocą ustawy lub statut nie stanowią inaczej. Odchylenie od tego stanowią:
  1. urząd właściwy wg § 17 ust. 1 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG i § 12 ust. 1 zdanie 2 w zakresie udzielenia kontaktu jest jednocześnie zgodnie z § 39 również organem właściwym w zakresie udzielenia zgody w przypadku, gdy ingerencja wg § 14 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG i § 9 obejmuje usunięcie, zniszczenie, uszkodzenie lub zmianę chronionej części składowej krajobrazu w myśl § 29 ust. 2 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG,

2. urząd ochrony przyrody wyższej instancji, właściwy w zakresie podejmowania decyzji wg tej Ustawy, federalnej Ustawy o ochronie przyrody oraz przepisów prawnych wydanych na podstawie tych ustaw w obszarze obowiązywania rozporządzeń z mocą ustawy o parkach narodowych, regionie Parku Narodowego Szwajcaria Saksońska oraz o rezerwartach biosfery.
- (3) Ministerstwo Stanu ds. Środowiska i Rolnictwa może w odróżnieniu od ustępu 1 tego rozporządzenia z mocą ustawy ustalić inne kompetencje, jeżeli jest to konieczne w celu niezakłóconej realizacji procedur. W przypadku postawienia pod ochronę wg ust. 1 zdanie 1 nr 2, które przypada w zakres kompetencji kilku urzędów ochrony przyrody niższej instancji, urząd ochrony przyrody wyższej instancji może oświadczyć za właściwy jeden z tych urzędów ochrony przyrody niższej instancji.
- (4) Jeżeli w sprawie wydania rozporządzenia z mocą ustawy właściwym jest urząd ochrony przyrody niższej instancji, wtedy nie mają zastosowania § 49 ust. 3 zdanie 1 półzdanie 2 zarządzenia okręgu ziemskiego dla Wolnego Kraju Związkowego Saksonii (SächsLKrO) z dnia 19 lipca 1993 r. (Saksoński Dziennik Ustaw i Rozporządzeń: SächsGVBl. str. 577), zmienionego ostatnio artykułem 2 Ustawy z dnia 28 marca 2013 r. (Saksoński Dziennik Ustaw i Rozporządzeń: SächsGVBl. str. 158, 159), w obowiązującej odpowiednio wersji, i § 53 ust. 3 zdanie 1 półzdanie 2 zarządzenia gminy dla Wolnego Kraju Związkowego Saksonii (SächsGemO) w wersji jego obwieszczenia z dnia 18 marca 2003 r. (Saksoński Dziennik Ustaw i Rozporządzeń: SächsGVBl. str. 55, 159), zmienionego ostatnio artykułem 1 Ustawy z dnia 28 marca 2013 r. (Saksoński Dziennik Ustaw i Rozporządzeń: SächsGVBl. str. 158), w obowiązującej odpowiednio wersji.

Część 12

Karanie wykroczeń

§ 49

Przepisy regulujące nałożenie kary grzywny

(odn. § 69 ust. 3 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: BNatSchG)

- (1) Niezgodnie z przepisami działa ten, kto umyślnie lub nieumyślnie:
  1. działa wbrew wydanym na rzecz ochrony parków narodowych, narodowych monumentów przyrody, rezerwatów przyrody, rezerwatów biosfery, rezerwatów krajobrazowych, parków krajobrazowych, pomników przyrody, chronionych części składowych krajobrazu oraz wydanych na podstawie § 25 ust. 5 saksońskiej Ustawy o ochronie przyrody i pielęgnacji krajobrazu (Sächsisches Naturschutzgesetz – SächsNatSchG) w wersji jej ogłoszenia z dnia 3 lipca 2007 r. (Saksoński Dziennik Ustaw i Rozporządzeń: SächsGVBl. str. 321), zmienionej ostatnio artykułem 57 Ustawy z dnia 27 stycznia 2012 r. (Saksoński Dziennik Ustaw i Rozporządzeń: SächsGVBl. str. 130, 148), w wersji obowiązującej w dniu 21 lipca 2013 r. lub na podstawie § 24 ust. 2 wydanego rozporządzenia z mocą ustawy, statutu lub pojedynczego zarządzenia, o ile zwracają one uwagę w zakresie określonych znamion wykroczenia na ten przepis o grzywnie lub § 61 ust. 1 nr 1 saksońskiej Ustawy o ochronie przyrody i pielęgnacji krajobrazu – SächsNatSchG w wersji obowiązującej w dniu 21 lipca 2013 r.

2. działa wbrew innemu, wydanemu na podstawie tej Ustawy rozporządzenia z mocą ustawy lub rozporządzenia z mocą ustawy lub pojedynczego zarządzenia w celu przejściowego zabezpieczenia rezerwatu przyrody, o ile zwraca ono uwagę w zakresie określonych znamion wykroczenia na ten przepis o grzywnie lub § 61 ust. 1 nr 2 saksońskiej Ustawy o ochronie przyrody i pielęgnacji krajobrazu – SächsNatSchG w wersji obowiązującej w dniu 21 lipca 2013 r.
3. wbrew § 13 ust. 3 używa oznaczeń lub uszkadza, usuwa lub niszczy oznaczenia,
4. działa wbrew zrozumiałej decyzji wg § 13 ust. 6 zdanie 1 i 2, o ile to działanie nie może być ukarane jako wykroczenie już wg innego przepisu tej Ustawy,
5. wbrew postanowieniom § 28 ust. 1 jeździ pojazdami mechanicznymi, biwakuje lub pojazdy odstawia albo je parkuje,
6. wbrew postanowieniom § 28 ust. 2 zdanie 2 korzysta z oznakowanych dróg wędrownych, ścieżek sportowych i edukacyjnych oraz z podanych jako z miejsc zabaw i leżakowania oznakowanych jako miejsca rekreacji społeczeństwa,
7. wbrew postanowieniom § 28 ust. 3 zdanie 2 realizuje imprezy motocyklowe bez posiadania niezbędnego do tego pozwolenia,
8. urządza ograniczenia podanego w § 29 ust. 2 rodzaju bez posiadania niezbędnego do tego wg § 29 ust. 3 pozwolenia,
9. działa wbrew postanowieniom § 37 ust. 1 o obowiązku udzielenia informacji lub wbrew postanowieniom § 37 ust. 2, nie pozwalając - bez usprawiedliwiającego to uzasadnienia - na wejście urzędnikom lub pełnomocnikom urzędów ochrony przyrody lub innych urzędów specjalnych albo wykonawczej służby policyjnej.

(2) Wykroczenie może być wg ust. 1 karane następującą karą grzywny:

1. w przypadku ust. 1 nr 1 i 4 – do 50 000 euro,
2. w pozostałych przypadkach – do 15 000 euro.

Najwyższy wymiar grzywny redukuje się w przypadku nieumyślności do połowy.

(3) Urzędem administracyjnym w myśl § 36 ust. 1 Ustawy o wykroczeniach (OwiG) i § 70 nr 3 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG jest:

1. urząd ochrony przyrody wyższej instancji, jeżeli wydał on wykonalne zarządzenie albo jeżeli dotyczy to przepisów o parkach narodowych, regionie Parku Narodowego Szwajcaria Saksońska lub rezerwatów biosfery,
2. gmina, jeżeli wydała ona statut wg § 29 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG w zw. z § 19 lub § 22 saksońskiej Ustawy o ochronie przyrody i pielęgnacji krajobrazu (SächsNatSchG) w wersji obowiązującej w dniu 22 lipca 2013 r. i statut ten zwraca uwagę w zakresie określonych znamion wykroczenia na § 61 ust. 1 nr 1 saksońskiej Ustawy o ochronie przyrody i pielęgnacji krajobrazu (SächsNatSchG) w wersji obowiązującej w dniu 22 lipca 2013 r. lub na § 50 ust. 1 nr 1,
3. w pozostałych przypadkach – urząd ochrony przyrody niższej instancji.

§ 50

Ściągnięcie

(odn. § 72 federalnej Ustawy o ochronie przyrody: NatSchG)

Jeżeli wg tej Ustawy popełniono wykroczenie, wtedy przedmioty, których dotyczy to wykroczenie, oraz przedmioty, których użyto lub były one przeznaczone do popełnienia lub przygotowania wykroczenia, mogą być zatrzymane. Należy zastosować przepisy § 23 Ustawy o wykroczeniach (OWiG).

Część 13

Przepisy przejściowe i postanowienia końcowe

§ 51

Przeniesienia istniejących przepisów

- (1) Przepisy odnośnie ochrony przeniesione zgodnie z artykułem 6 § 8 Ustawy ramowej o środowisku z dnia 29 czerwca 1990 r. (Dziennik Ustaw: GBl. NRD I str. 649) i wydane zgodnie z artykułem 6 § 6 Ustawy ramowej o środowisku w zw. z §§ 12-18 Ustawy o ochronie przyrody i pielęgnacji krajobrazu (federalna Ustawa o ochronie przyrody - NatSchG) z dnia 20 grudnia 1976 r. (Federalny Dziennik Ustaw: BGBl. str. 3574), zmienionej ostatnio artykułem 205 Ustawy z dnia 29 października 2001 r. (Federalny Dziennik Ustaw: BGBl. 2001 r., str. 2785, 2828, BGBl. I 2002 r. str. 2972), w wersji obowiązującej w dniu 3 kwietnia 2002 r., oraz na podstawie §§ 4 i 6 Pierwszej Ustawy o wykonaniu federalnej Ustawy o ochronie przyrody z dnia 11 lipca 1991 r. (Saksoński Dziennik Ustaw i Rozporządzeń – SächsGVBl. str. 241) pozostają w mocy pod warunkiem następujących ustępów do momentu nowych uregulowań.
- (2) Zamiast kar porządkowych wg § 35 Pierwszego Rozporządzenia Wykonawczego do krajowej Ustawy o kulturze – Ochrona i Pielęgnowanie Flory i Fauny oraz Atrakcji Krajobrazowych (Rozporządzenie o ochronie przyrody – NaturschutzVO) z 18 maja 1989 r. (Dziennik Ustaw – GBl. NRD I str. 159) można w przypadku niezachowania przeniesionych przepisów ochrony nałożyć kary grzywny stosownie do § 49 ust. 1 nr 1 i 2, ust. 2. Przepisy § 72 federalnej Ustawy o ochronie przyrody – BNatSchG i § 49 ust. 3 obowiązują odpowiednio.
- (3) Odnośnie przeniesionych przepisów ochrony w miejsce uregulowań o udzielaniu zezwoleń, pozwoleń lub zgody ma miejsce zwolnienie wg § 67 federalnej Ustawy o ochronie przyrody - BNatSchG. Warunki zwolnienia w myśl wg § 67 federalnej Ustawy o ochronie przyrody - BNatSchG obowiązują jako spełnione, jeżeli wnioskowane działanie nie zagraża postawionemu celowi przeniesionych przepisów ochrony lub jeżeli niemożliwy jest wywód konkretnie postawionego celu i to działanie nie zagraża ogólnie postawionym celom poszczególnych kategorii ochrony zgodnie z przepisami Czwartego Rozdziału.
- (4) O ile przepisy prawne przewidują w myśl ust. 1 i 2 działania w zakresie pielęgnowania i rozwoju lub narzucają obowiązek tolerowania, wtedy wg tej Ustawy właściwe organy lub osoby są zobowiązane do ich realizacji lub tolerowania.

- (5) Tereny będące w ramach przestrzennego obszaru obowiązywania jakiegoś planu zabudowy i znajdujące się wewnątrz w związku z tym zabudowanych dzielnic (§§ 30 i 34 kodeksu budowlanego (BauGB)) nie są już częścią składową istniejących rezerwatów krajobrazowych. Nienaruszone pozostaje uprawnienie urzędu ochrony przyrody do nowego odgraniczenia rezerwatu krajobrazowego pod warunkami § 26 federalnej Ustawy o ochronie przyrody – BNatSchG.
- (6) Jeżeli z powodu jakiejś procedury na rzecz dopasowania przeniesionych przepisów ochrony do obowiązującego prawa zostanie tylko nieznacznie zmieniony obszar obowiązywania, wtedy można postąpić zgodnie z § 20 ust. 3 zdanie 3.

§ 52

Przepisy przejściowe, pozostałe przepisy

- (1) Stowarzyszenie, które zostało uznane wg § 29 federalnej Ustawy o ochronie przyrody – BNatSchG w wersji obowiązującej w dniu 3 kwietnia 2002 r. w zw. z § 56 saksońskiej Ustawy o ochronie przyrody (SächsNatSchG) w wersji obowiązującej w dniu 23 kwietnia 2007 r., obowiązuje jako uznane stowarzyszenie ekologiczne w myśl § 32.
- (2) Dla celów zarządzania parkami narodowymi wg § 17 w zw. z § 3 Rozporządzenia Saksońskiego Ministerstwa Stanu ds. Środowiska i Rolnictwa o parku krajobrazowym „Rudawy/Vogtland” (Rozporządzenie o parku krajobrazowym Rudawy/Vogtland) z 9 maja 1996 r. (Saksoński Dziennik Ustaw i Rozporządzeń (SächsGVBl.) str. 202, 380), zmienionego ostatnio Rozporządzeniem z dnia 23 sierpnia 2004 r. (Saksoński Dziennik Ustaw i Rozporządzeń (SächsGVBl.) str. 477), oraz w zw. z § 5 Rozporządzenia Saksońskiego Ministerstwa Stanu ds. Środowiska i Rolnictwa o parku krajobrazowym „Naturpark Dübener Heide” część terenu Saksonii (Rozporządzenie o parku krajobrazowym Dübener Heide) z dnia 1 grudnia 2000 r. (Saksoński Dziennik Ustaw i Rozporządzeń (SächsGVBl.) str. 542), zmienionego ostatnio artykułem 12 Rozporządzenia z dnia 15 sierpnia 2006 r. (Saksoński Dziennik Ustaw i Rozporządzeń (SächsGVBl.) str. 443) udziela się służącemu tym celu stowarzyszeniu „Park krajobrazowy Rudawy/Vogtland” rocznie 222 100 euro, a okręgowi ziemskiemu Saksonia Północna – rocznie 70 000 euro.
- (3) Przepisy § 48 znajdują również zastosowanie w takich przypadkach, w których rozporządzenia o ochronie rezerwatów przyrody i rezerwatów krajobrazowych, wydane do dnia 1 sierpnia 2008 r., przewidują odchylenia w zakresie kompetencji.